

ZVONKO

ISSN 1332-5841

List učenika Osnovne škole Zvonka Cara Crikvenica, siječanj 2023.

broj 23

TEMA BROJA:

U ZDRAVOM TIJELU - ZDRAV DUH

IMPRESSUM

ZVONKO

List učenika OŠ Zvonka Cara Crikvenica

IZDAVAČ

OŠ Zvonka Cara Crikvenica
Kotorska 13, 51260 Crikvenica
Tel./fax: 051/241-866
E-adresa: tajništvo@os-zvonkacara.hr

ZA IZDAVAČA

Desiree Pečaver, ravnateljica

GLAVNA UREDNICA

Luce Mudražija, 7. a

NOVINARSKA SKUPINA „Zvonko“

Jana Vilušić, Sara Grozdanić,
Luce Mudražija, Marko Dragičević,
Korina Starčević, Hana Malnar,
Sara Mehmedović

VODITELJICA NOVINARSKE SKUPINE

Sanja Krešić, prof.

LEKTURA I KOREKTURA

Diana Gašparović, prof.

UČITELJI SURADNICI

Alison Mavrić, Mirela Majnarić i
Marijana Marić-Tonković (likovno-literarni
podlistak „Tragovi odrastanja”),
Marijana Barac Tomić, Julijana Plenča,
Tereza Rukober, Andrea Barac

FOTOGRAFIJE

učenici novinarske skupine,
Desiree Pečaver, Damir Donadić,
Foto Ivančić, Ivana Hegedüs Crnčić,
crikva.hr

NASLOVNICA

Učenici produženog boravka
matične škole

GRAFIČKA PRIPREMA

Neriz d.o.o. Jadranovo

TISAK

Kerschoffset Zagreb d.o.o.

UVODNA RIJEČ

Drage čitateljice i čitatelji,
u vašim je rukama novi broj našega školskog lista „Zvonko”. Nakon dvije teške „koronagodine” konačno nam je uslijedila normalnija nastava, slobodnije kreiranje i više druženja u kojima maske ovoga puta nisu bile potrebne. Kroz sve nedaće i bolesti koje su nas zadesile u protekle dvije godine, osvijestili smo da nam je u životu zdravlje najvažnije. U ovome smo se broju stoga pozabavili temom zdrave prehrane, mentalnoga zdravlja i tjelesne aktivnosti. Uočili smo koliko je jedno s drugim povezano te smo sve navedeno objedinili u temu broja pod nazivom „U zdravom tijelu – zdrav duh”.

Učenici naše škole ponovno su postigli izvrsne rezultate na školskim natjecanjima, a naši osmaši dočekali su i svoj „mali maturalec”. Iako je došlo do popuštanja mjera, još uvijek se nismo smjeli okupljati na priredbama te ponovno nismo održali naš tradicionalni Dječji božićni sajam onako kako smo navikli i kako mi to znamo, ali svedjedno smo širili božićni duh u našem gradu. Pokazali smo se i kao dobri domaćini kojima se gosti rado vraćaju. O svemu ovome opširnije pročitajte na sljedećim stranicama.

Uživajte u maštovitim radovima naših učenika u literarno-likovnom podlisku u kojem učenici ostavljaju svoje tragove odrastanja... „Zvonko” je zbirka naših školskih radosti i postignuća te dokaz da se i među zidovima škole možemo osjećati kao kod kuće! Znamo da ste nestrpljivi. Želim vam ugodno čitanje!

Luce Mudražija, glavna urednica

info

ŠKOLA U BROJKAMA

Ime: Osnovna škola Zvonka Cara Crikvenica

Datum rođenja: 19. 7. 1991.

Školska godina: 2021./2022.

Broj učenika matične škole: 261

Broj učenika PŠ Selce: 28

Broj učenika PO „Thalassotherapie”: 50

Ukupno: 338

Ravnateljica: 1

Učitelji razredne nastave: 16

Učitelji predmetne nastave: 28

Stručni suradnici: 3

Asistenti u nastavi: 4

Mentori i savjetnici: 2 mentora, 1 savjetnik

Ostali djelatnici: 10

Voditelj produženog boravka: 3

Voditelj PŠ Selce: 1

Voditelj PO „Thalassotherapie”: 1

Voditelj ŽSV-a: 1
Izborni predmeti:
Vjeronauk
Informatika
Njemački jezik

Učiteljice PŠ Selce prvoga dana nastave

Učiteljice prvoga razreda matične škole s pedagoginjom i ravnateljicom

GENERACIJA 2021. / 2022.

PRVAŠI, SRETNOST!

Dočekali smo novu generaciju učenika 1. razreda. Učiteljice Milena Nećak, Anja Kostanjšek Brnić i Ana Pavlović ponosno su prozivale svoje nove učenike koje su potom u svojim učionicama darivale prigodnim poklonima. Uzbudjenju prvoga dana u školi doprinio je i Grad Crikvenica čije je poklone novopečenim prvašićima uručila zamjenica Ivona Matošić Gašparović. Naši stariji učenici pripremili su prigodnu priredbu. Nastupio je zbor matične i područne škole, recitatori te plesači kao i učenica 6. razreda Klara Šimić, članica Plesnog kluba „Dance Queen“ iz Kraljevice.

Sara Grozdanić, 8. b

1. razred PŠ Selce s učiteljicom Anom Pavlović

1. b razred s učiteljicom Anjom Kostanjšek Brnić

1. a razred s učiteljicom Milenom Nećak

Dvije generacije učiteljice Milene - očevo i sinovi

OBILJEŽAVANJE DJEČJEG TJEDNA

LJUBAV DJECI PRIJE SVEGA

Dječji tjedan tradicionalna je godišnja akcija i aktivnost posvećena djeci koja se obilježava od 1953. godine.

Društvo „Naša djeca“ u brojnim gradovima i općinama te u suradnji sa školama svake godine organizira programske sadržaje i aktivnosti Dječjeg tjedna koje se uvijek provode početkom listopada. Ovogodišnji Dječji tjedan započeo je na Međunarodni dan djeteta (4. listopada) pod motom „Ljubav djeci prije svega“.

Sportska natjecanja, igre, radionice, druženja i radost obilježili su cijeli ovaj tjedan u kojem su se naši učenici posvetili važnosti zdrave prehrane i tjelovježbe, a nisu zaboravili zahvaliti i za plodove zemlje. Opća je skupština Ujedinjenih naroda proglasila 2021. godinu Međunarodnom godinom voća i povrća te su se naši učenici rado odazvali pozivu DND-a da prigodnim aktivnostima podignu svijest o važnoj ulozi voća i povrća u prehrani ljudi,

sigurnosti hrane i zdravlju.

Pripremali su *smoothije*, kiselili zimnicu te osmišljavali zdrave kuharice. Na satima razrednika razgovarali su o dječjim pravima, pisali poruke odraslima i upozorili ih da ne zabore s vremena na vrijeme pogledati svijet i dječjim očima.

Luce Mudražija, 7. a

zanimljivosti

2021. GODINA – MEĐUNARODNA GODINA VOĆA I POVRĆA

Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) preporučuje najmanje 400 grama voća i povrća dnevno kako bismo u organizam unijeli njihove zdravstvene i nutritivne vrijednosti. Oko 3,9 milijuna smrtnih slučajeva diljem svijeta u 2017. godini povezano je s nedovoljnom konzumacijom voća i povrća (WHO, 2019.). Procjenjuje se da je nedovoljan unos voća i povrća uzrokovao 14 % smrti od raka crijeva i želuca, oko 11 % od ishemijske bolesti srca i 9 % od srčano-

nog udara (Afshin et al., 2019.). Cilj obilježavanja Međunarodne godine voća i povrća povećanje je svijesti o nutritivnoj i zdravstvenoj dobrobiti voća i povrća i njihovu doprinosu uravnoteženoj i zdravijoj prehrani i životnom stilu. Također, ističe se potreba za smanjenjem gubitka i bacanja u ovome sektoru što će u konačnici doprinijeti ekološkom ishodu. Potrebno je djelovati na nacionalnoj razini kako bi se povećala proizvodnja i konzumacija voća i povrća da bi ih se učinilo dostu-

pna potrošačima što bi potaknulo ekonomsku, socijalnu i ekološku dobrobit u skladu sa 17 globalnih ciljeva za održivi razvoj.

Izvor: <https://savez-dnd.hr/wp-content/uploads/2021/09/Djecji-tjedan-smjernice-2021.pdf>

**PEČEMO ZDRAVE
KOLAČE U 2.A**

**KISELIMO
PAPRIKE U 2.B**

**ZDRAVA
UŽINA U
PRODUŽENOM
BORAVKU**

**PRIPREMAMO
ZDRAVE SOKOVE U 4.A**

NEZDRAVA HRANA BRZO TROŠI ENERGIJU I OTEŽAVA SPOSOBNOST KONCENTRACIJE U ŠKOLI

Mr. sc. Iva Brožičević Dragičević klinička je i sportska psihologinja koja dolazi iz obitelji liječnika. Voditeljica je i kreatorica specijaliziranih posebnih programa Poliklinike Terme Selce kao što su „Top manager“, programi prilagođeni poslovnim ljudima te „Healthy living by IBD“, program zdravog životnog stila. Svojim radom pomogla je mnogima te ste ju možda zapazili i u televizijskoj emisiji „Život na vagi“ kao i dr. sc. Martinu Linarić koja je certificirana nutricionistica i dijetetičarka te klinička nutricionistica za poremećaje prehrane djece i adolescenata. Obje su odvojile vrijeme u svojem užurbanom rasporedu da bi s nama porazgovarale o važnosti zdrave prehrane te o tome kako nezdrava hrana utječe na naš život.

🌱 Martina, možete li nam nešto reći o sebi? Kada ste shvatili da se želite baviti nutricionizmom?

- Ja sam Martina Linarić, dipl. ing. nutricionist, i volim naglasiti da, osim što je nutricionizam moj posao, to je ujedno i moj životni poziv u kojem sam se zaista pronašla. Oduvijek sam znala da želim pomagati ljudima, ali zanimanje liječnika ipak nije bio moj izbor. Na kraju sam odabrala nutricionizam i sada sa sigurnošću mogu reći da nisam pogriješila i da zaista radim ono što volim. Nutricionizam je medicina budućnosti, ali i sadašnjosti jer je hrana gorivo koje unosimo u organizam i mo-

Dr. sc. Martina Linarić

ramo biti pažljivi što odabiremo kako bi naše zdravlje bilo na zavidnoj razini.

🌱 Što to zapravo znači pravilno se hraniti?

- Pravilna prehrana je jednom riječju način života. To je način na koji se hranimo pazeći da organizmu osiguramo sve što mu je potrebno, a rezultat toga je zdrav organizam, jak imunitet i mala sklonost obolijevanju od različitih bolesti.

🌱 Kako bi se djeca trebala hraniti?

- Djeca bi od malih nogu trebala učiti što je pravilna prehrana, kako usvajati

pravilne prehrambene navike te kako ih primjenjivati u svakodnevnom životu. Najvažniji su redoviti obroci, raznolike namirnice, puno voća i povrća tijekom dana i puno tekućine. Treba paziti i na unos rafiniranog šećera, odnosno šećera koji je sastavni dio kolača, keksa, bombona, mliječnih čokolada, raznih pekarskih proizvoda i ostalih namirnica koje su djeci vrlo često na jelovniku.

🌱 Koji je obrok u danu najvažniji?

- Rekla bih da je za sve nas najvažniji doručak jer tada punimo organizam „kvalitetnim gorivom“ kako bismo

adekvatno obavljali sve zadatke koji nas očekuju u školi, na fakultetu ili tijekom poslovnih obaveza. Naročito treba nahraniti mozak koji je u tom dijelu dana glavni pokretač našeg organizma.

🌱 Koji su primjeri zdravih međuobroka?

- Za međuobrok je uvijek dobro izabrati voće ili orašasto voće poput oraha, badema, lješnjaka i slično, zatim jogurt, a opcija je i kriška kruha s nekim namazom koji volimo.

🌱 Možete li izdvojiti deset najzdravijih namirnica?

- Ne bih posebno izdvajala namirni-

ce iz skupine voća i povrća jer su sve jednako vrijedne i korisne i čine jedan paket vitamina, minerala i prehrambenih vlakana neophodnih za naš organizam. Svakako bih ubacila na taj popis i ribu i to posebno plavu poput srdele i inćuna, zatim cjelovite žitarice, mahunarke kao i zdrave masnoće poput maslinovog i bučinog ulja.

🌱 Koje bi namirnice djeca trebala izbjegavati?

- Svakako rafinirane šećere, zatim pre-slane proizvode poput čipsa i raznih grickalica te premasne proizvode poput namirnica koje pržimo u dubokom ulju. Naravno da se svatko od nas može počastiti takvim obrocima s vreme-

na na vrijeme, ali svakako treba voditi računa da nam nisu svakodnevno na jelovniku.

🌱 Zašto je „junk food“ hrana niske nutritivne vrijednosti?

- Namirnice od kojih su najčešće sastavljeni takvi obroci niske su nutritivne vrijednosti, a izrazito bogate kalorijama. Kada tome još pridodamo način pripreme poput prženja u dubokom ulju, to namirnici dodaje dodatnu energetska vrijednost koja onda dolazi do izražaja dok nutritivna vrijednost pada u drugi plan. Isto tako sastavni dio takvih obroka su razni umaci koji su sami po sebi izrazito masni, slani i prepuni rafiniranih šećera te nemaju

nikakvu nutritivnu vrijednost, a dodatno povećavaju kalorijsku vrijednost takvih obroka.

🌱 Koliki je preporučeni unos kalorija tijekom dana za djecu i o čemu to ovisi?

- Kalorijski unos za djecu može varirati te ovisi o dobi, spolu, fizičkoj aktivnosti i broju kilograma. Tako se energetska unos može kretati od 1500 do 2000 kalorija za dijete koje nema povećan broj kilograma, zdravo je i umjerene tjelesne aktivnosti tijekom dana.

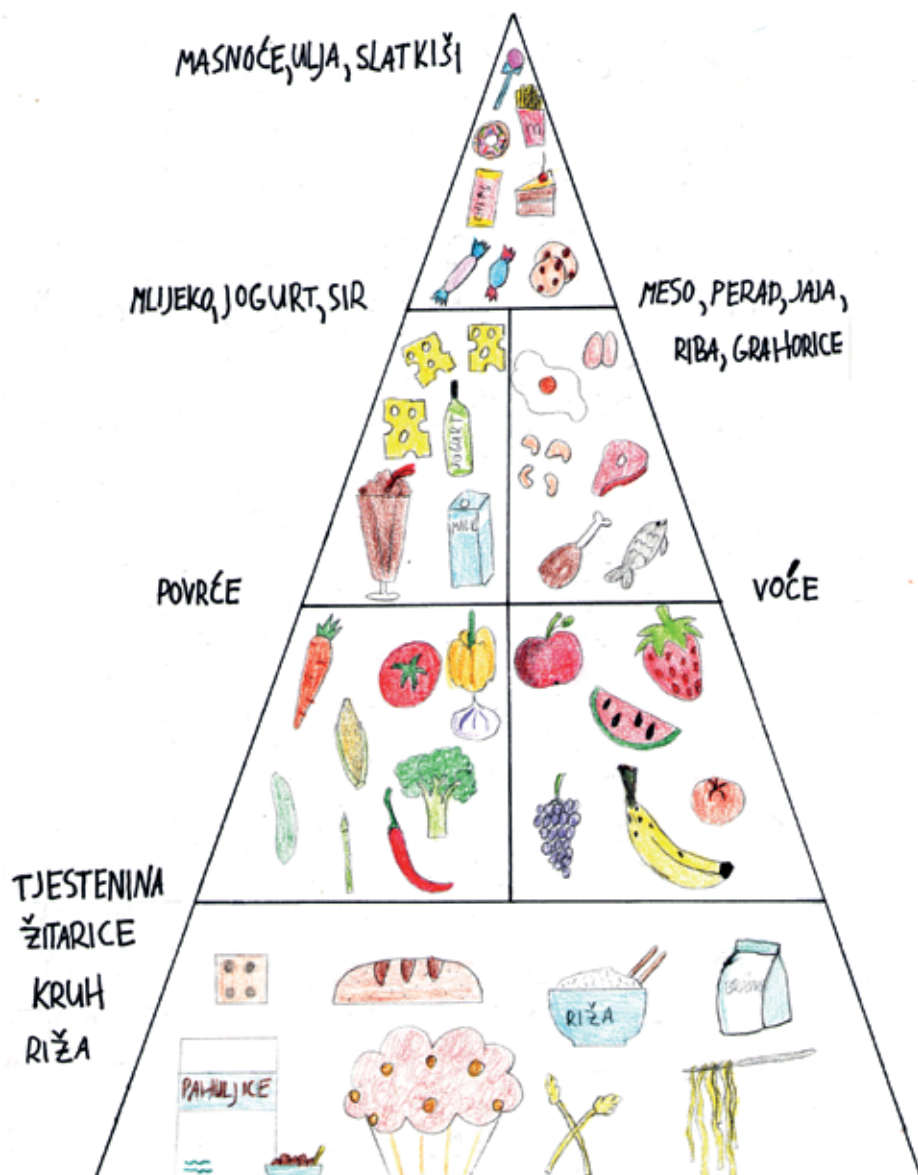
🌱 Šta mislite o energetske pićima koje ponekad piju tinejdžeri?

- Energetske napitci ne bi se trebali piti u dječjoj, a niti u odrasloj dobi u prekomjernim količinama. Razlog tomu je nerijetko visok udio kofeina, taurina i ostalih stimulansa kao i nemale količine rafiniranog šećera koje kod nekih u samo 250 ml mogu prijeći i dnevno dozvoljene količine.

🌱 Nutricionistica ste u televizijskoj emisiji „Život na vagi“. Možete li nam ispričati neku anegdota sa snimanja?

- Na samom početku, kada tek krene cijela priča s novim kandidatima, gotovo je svaki dan anegdota. Puno se družimo iza kamera i učimo pripremati zdrave obroke pa su česte situacije s nepoznavanjem namirnica ili prvim susretima s nekim namirnicama, čak i voćem i povrćem kao i ribom te često takvi trenutki završe smijehom. Posebno je problematična količina namirnica u obroku koja je, kada uvodimo pravilnu prehranu, poprilično mala u usporedbi s količinom koju su kandidati jeli prije same emisije. Zato se na tu temu uvijek zbijaju razne šale na vlastiti račun kao primjerice u prošloj sezoni kada je kandidatkinja u normativima vidjela količinu namirnica za četiri osobe i prokomentirala da je toliko ona sama znala pojesti u samo jednom obroku u danu.

(nastavak na idućoj str.)

Ilustracija: Leona Derossi, 5. b

u zdravom tijelu - zdrav duh

Iva, Vi ste klinička i sportska psihologinja. Pratili ste hrvatske sportaše i na četiri Olimpijade. Recite nam za početak zašto je za djecu i mlade važno da odrastu u mentalno jake osobe?

- Djeca se ne rađaju s vještinama, vrijednostima i vrlinama. Sve one su važan dio odrastanja, djetetova identiteta i ličnosti zbog čega je svako dijete jedinstveno, prepoznatljivo i različito od drugih. Zajedničko im je da se sve one uče, stječu i razvijaju, prvo u obitelji, a zatim u vrtiću i školi. Obitelj i škola zajedno razvijaju socijalne i emocionalne vještine djece te tako stvaraju temelje za razvoj mentalno jake osobe. Snažni mentalni sklop omogućit će djetetu da iskoristi sve svoje potencijale u životu i da nauči kako riješiti i najteže životne izazove.

Kako nezdrava hrana utječe na djecu?

- Hrana s umjetno dodanim šećerima i visokim udjelom masnoće brzo troši djetetovu energiju i otežava sposobnost koncentracije u školi. Osim toga, nezdrava hrana ne pruža dovoljno hranjivih tvari koje su potrebne djeci za potpuni mentalni i fizički razvoj. Djeca s prekomjernom tjelesnom težinom su, nažalost, često žrtve ismijavanja i zlostavljanja od strane vršnjaka i okoline.

Mr. sc. Iva Brožićević Dragičević

Kako se možemo boriti protiv te stigmatizacije do koje dolazi već u osnovnoj školi? Kako ju spriječiti i liječiti?

- Dječja dob je najranjivija i to treba imati na umu. Edukacijom od najranije dobi treba učiti djecu da prihvataju i ne osuđuju one drugačije jer je svatko od nas poseban i jedinstven. Ta odgovornost je na nama odraslima, počevši od obitelji pa kroz obrazovni sustav, a i mediji mogu tome pridonijeti prenoseći priče i primjere iz stvarnog života. Ako se ne reagira na vrijeme, posljedice ostaju sve do odrasle dobi kada je puno teže postići promjenu. Ono što svakako svi možemo učiniti je podržati stigmatizirane pojedince i tako im pokazati da nisu

sami i dati primjer pozitivnog ponašanja drugima, a osobito našoj djeci.

Godine 2018. pokrenuli ste Junior kamp za mršavljenje u Termama Selce. Što vas je na to potaknulo?

- Radeći s odraslima dvadeset godina na rješavanju problema pretilosti, neugodno su me iznenadile porazne statistike o pretilosti djece u svijetu i Hrvatskoj. Tražila sam

način kako kreirati program za djecu i mlade. Međutim, znala sam da u tom procesu trebaju sudjelovati i roditelji radi postizanja dugoročnih rezultata. Edukacijom roditelja ujedno se pomaže njihovoj djeci koja su puno puta preuzela obrazac prehrane svojih roditelja koji imaju često također povećanu tjelesnu težinu. Pokazalo se da je ta odluka bila odlična te da se istog trenutka kada dijete uđe u program stvara tim podrške u kojem su roditelji najvažniji. Uz njih rezultati se postižu zahvaljujući timskom radu stručnjaka psihologa, nutricionista, liječnika specijalista, fizioterapeuta i kineziologa.

Luce Mudražija i
Marko Dragičević, 7. a

Učenici produženog boravka matične škole sudjelovali su u natjecanju „Kaufland škola voća i povrća“ te su tom prigodom zajednički osmislili i izradili maštovitu kuharicu zdravih recepata

MAŠTOVITO I RAZNOLIKO OBILJEŽEN DAN JABUKA

JEDNA JABUKA NA DAN TJERA DOKTORA IZ KUĆE VAN

Neki će se odmah namrštit i negativno komentirati obilježavanje ovoga lijepog dana. Reći će: „Pa nije jabuka zaslužila svoj dan!“ Mi ćemo odgovoriti: „Opravdano jest!“

Toliko toga su naši učitelji kreativno stvorili za Dan jabuka da naprosto ne možemo ne spomenuti pa nabrojimo neke aktivnosti. Naši niži razredi, nakon što su naučili ponešto o vitaminima i sortama jabuka, slasno su grickali to divno voće (iako su im ispali neki mliječni zubići).

Neki su razredi, režući jabuku vodoravno, tražili oblik zvijezde i pričali Priču o Zvijezdi. Crtali su, pjevali i pokušali objasniti poslovicu „Jedna jabuka na dan tjera doktora iz kuće van.“ Malčice stariji osmjelili su se pa su, uz već nabrojene aktivnosti, spojili i Dan kravate te su oslikali pano kravatama s motivima jabuka.

Treći razred je uz upoznavanje vrijednosti i vrsta jabuka likovno-tonski ugljenom slikao jabuke ili se igrao točkicama u oslikavanju zdrave jabuke, inspiriran poentilizmom.

Na domaćinstvu se pravio zdrav recept – jabuka s cimetom i grožđicama. U četvrtome razredu nastao je pravi pleter aktivnosti vezanih za Dan jabuka. Dio aktivnosti realizirao se u sklopu eTwinning projekta Živimo zeleno 2. Na nastavi se igrala digitalna igra u Wordwallu kojom su učenici ponovili sve što su dosad znali o jabukama, ali i upotpunili svoje znanje nekim novim zanimljivostima. Sve nastavne predmete povezala je tema jabuka. One su pronašle svoje mjesto i na satima Hrvatskog jezika, Matematike, Prirode i društva te Likovne kulture. Učenici su rješavali križaljke i vrlo zanimljive matematičke zadatke s jabukama i njihovim sortama. Odabrana je i tema iz književnosti te ponavljanje imenica, pridjeva i glagola pomoću stabla s jabukama. Jabuka je zamirisala i na satu Prirode i društva, kao i na geografskoj karti. Ponavljajući sve što su naučili o reljefu Primorske Hrvatske, učenici su pronašli i vulkanski otočić Jabuku te uz pomoć video-zapisa saznali o njemu nešto više.

Na satu

Likovne kulture učenici su temperama slikali jabuke promišljajući o kromatsko-akromatskom kontrastu, a mali istraživači bavili su se pitanjem zašto jabuka tamni te proveli pokus oksidacije jabuke. Sve stečeno znanje još su i okusno provjerili jedući jabuku kao zdravu marendu. Stariji učenici imali su priliku razgovarati o važnosti jabuke u zdravoj ishrani, upoznavati sorte jabuka i naravno kušati ih. Neki su istraživali značenja poslovice vezanih za jabuke te su ih vizualizirali. Dan jabuka u našoj školi bio je uistinu raznolik i maštovit.

Julijana Plenča, pedagoginja

„PUMPKIN PIE“ NA SATU RAZREDNIKA

Posljednjeg četvrtka u studenome u Sjedinjenim Američkim Državama slavi se Thanksgiving (Dan zahvalnosti). Obitelji se okupljaju uz blagdansku večeru, jede se pečena purica, a za desert *pumpkin pie*, odnosno pita od bundeve. Kako bi učenicima približila američke običaje, prof. engleskog jezika Ana Lončarić Kostrenčić svojem je razredu taj dan ispekla pitu od bundeve koju su zajedno degustirali na satu razrednika.

Slastičarsko umijeće svoje razrednice ocijenili su čistom desetakom, a bundevu upoznali kao zdravu, visokovrijednu i finu namirnicu.

Luce Mudražija, 7. a

KIDS CRO RACE U CRIKVENICI

MILA I FRAN NAJUSPJEŠNIJI VIRTUALNI BIKIKLISTI

Crikvenica je 1. listopada 2021. bila ciljem četvrte etape međunarodne biciklističke utrke CRO race na kojoj je sudjelovalo više od 130 profesionalnih biciklista. Mnoštvo je građana i djece popratilo ovaj događaj iščekujući dolazak biciklista na glavnome crikveničkom trgu te su vrijeme kratili navijanjem za sudionike dječje virtualne utrke čiji je cilj što više potaknuti djecu i mlade na rekreaciju i sport, a pritom povećati svijest o pozitivnim učincima

na zdravlje koje kretanje biciklom donosi društvu i pojedincima. U utrci virtualnom stazom dugom 890 metara sudjelovali su i učenici naše škole te su ostvarili izvrsne rezultate dok je ekipa šestašica pod imenom „Lude babe“ pobijedila u radionici razvrstavanja otpada. Vjerujemo da su se svi sudionici dobro zabavili te da će im tjelesne aktivnosti postati dio svakodnevice.

Jana Vilušić, 8. b

REZULTATI:

Djevojčice u starijoj dobnoj skupini od 11 i 12 godina:

Mila Zubčić, 6. b - 1. mjesto
Klara Šimić, 6. a - 2. mjesto
Antonija Peranić, 6. b - 3. mjesto

Dječaci u starijoj dobnoj skupini od 11 i 12 godina:

Fran Vuleta, 6. a - 1. mjesto
Mate Čupić, 6. b - 2. mjesto

ADRIA ADVENT MARATON

BRZI I NASMIJANI

U Crikvenici je u sklopu tradicionalne velike sportske manifestacije „Adria advent maraton“ u suradnji s Društvom „Naša djeca“ iz Crikvenice održano natjecanje u trčanju pod nazivom „Mali maratonci“.

Bio je to svojevrsan uvod u veliku utrku odraslih koja se održala dan poslije. Ideja manifestacije bila je potaknuti one najmlađe na aktivan život pa su se tako u sklopu *Run'n'fun* weekenda održale utrke jasličaraca, vrtičaraca i osnovnoškolaca, a posebna atrakcija bili su očevi s djecom

u dječjim kolicima koji su se natjecali u utrci „Daddythlon“.

Cijela utrka bila je humanitarnog karaktera, a sav prihod prikupljen kotizacijom sudionika namijenjen je crikveničkoj Udruzi „Uspjeh“.

Naši su se učenici rado odazvali ovoj utrci. Natjecali su se u svim dobnim kategorijama i postigli izvrsne rezultate te su s osmijehom na licu pristizali na cilj. Bravo za sve sudionike, čestitke onim najbržima i najizdržljivijima!

Jana Vilušić, 8. b

REZULTATI:

Kategorija djevojčice 1. i 2. razred

2. mjesto: Layla Rose le Roux, 1. a
3. mjesto: Marta Jurković, 1. a

Kategorija dječaci 1. i 2. razred

1. mjesto: Vito Rogač, 2. b
2. mjesto: Lincoln le Roux, 1. a
3. mjesto: Jakov Zoričić, 1. b

Kategorija djevojčice 3. i 4. razred

1. mjesto: Vida Vukelić, 3. s
2. mjesto: Nadia Krpan, 3. a
3. mjesto: Beatrice Kate Galloni, 4. s

Kategorija dječaci 3. i 4. razred

1. mjesto: Mauro Šolin, 4. b
3. mjesto: Roko Vičić, 3. b

Kategorija djevojčice 5. i 6. razred

1. mjesto: Lana Rogač, 5. a

Kategorija dječaci 5. i 6. razred

1. mjesto: Filip Kikić, 5. a

Kategorija dječaci 7. i 8. razred

1. mjesto: Mauro Jurković, 8. b

PROJEKT „SIGURNOST NA VODI“

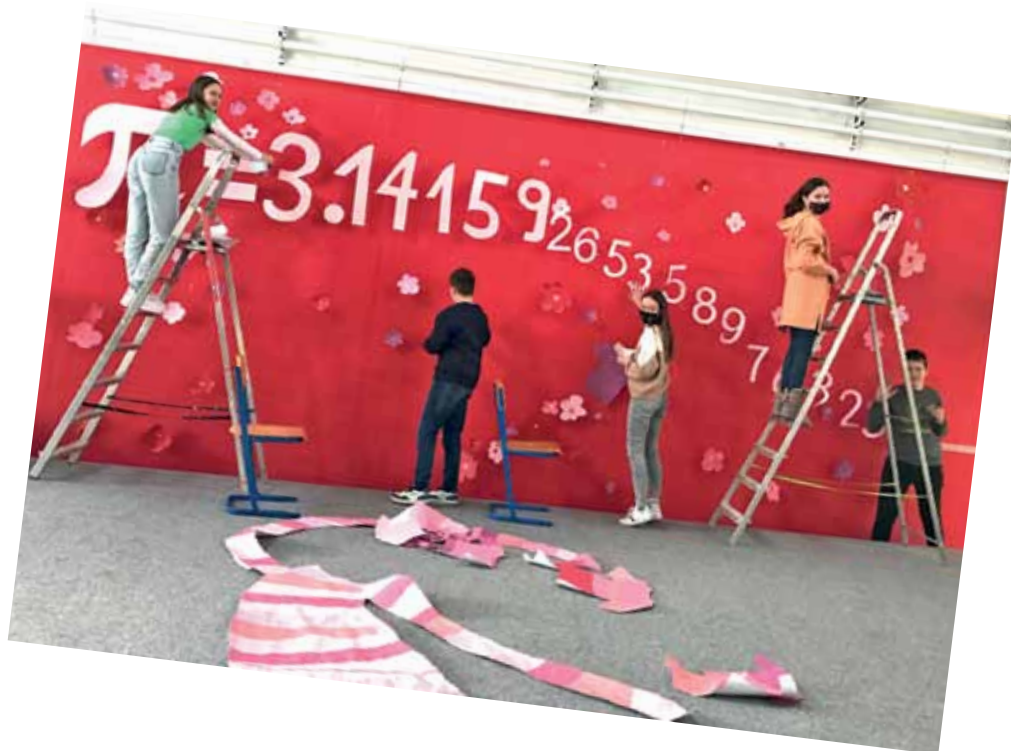
SPASILAČKE VJEŠTINE U VODI

U Selcu je u studenom 2021. g. nakon dvogodišnje pauze zbog epidemije koronavirusa ponovno organiziran tečaj Junior spasilac. Tečaj je predviđen za učenike 7. i 8. razreda osnovnih škola te se provodi u okviru projekta „Sigurnost na vodi“ u organizaciji Službe spašavanja života na vodi Hrvatskog Crvenog križa. U hotelu Katarina dvanaest je učenika dviju crikveničkih osnovnih škola polazilo trodnevni seminar na kojem su savladali vještine u vodi i izvan nje te osnove pružanja

prve pomoći. Tečaj su provodili edukatori Društva Crvenog križa PGŽ-a. Filip Hrelja, Mauro Jurković, Ana Marija Žilić, Katja Stipeč, Damjan Divković i Anton Jeličić učenici su naše škole koji su uspješno savladali spasilačke vještine te su ponosni dobitnici diplome Junior spasilac.

Sara Grozdanić, 8. b

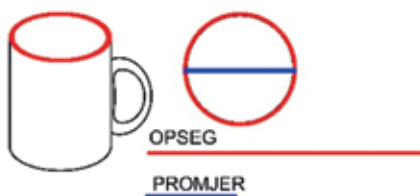
ZABAVNA MATEMATIKA

DAN BROJA π (PI)

Broj π (pi) matematička je konstanta koja iznosi otprilike 3,14 i zato se Dan broja π obilježava 14. ožujka.

Učenici prvo pitaju što je zapravo broj π i kako se računa. Omjer promjera i opsega kruga uvijek je isti. Tu su činjenicu znali egipatski, babilonski, indijski i grčki matematičari. To se vrlo lako može isprobati što i radimo svake godine u učionici kada učimo opseg kruga. Koncem treba omotati čašu ili staklenku (ili bačvu – bilo što okruglo) i izmjeriti joj opseg. Ravnalom se lako može izmjeriti najširi dio čaše (promjer). Ako podijelite te brojeve, dobit ćete malo više od tri, bez obzira na veličinu čaše.

KAKO IZRAČUNATI BROJ π

OPSEG podijeljen s promjerom = π

Arhimed (3. st. pr. Kr.) shvatio je kako se broj π može preciznije odrediti upisivanjem pravilnih mnogokuta unutar kruga. Dobio je broj 3,1416.

Danas matematičari računaju vrijednost broja π uz pomoć matematičkih nizova i suvremenih računala. Godine 1973. izračunata je milijunta znamenka. Izračun iz 1999. godine dao je oko 206 milijardi znamenki.

Ovo su prve 64:

$\pi \approx 3,14159\ 26535\ 89793\ 23846\ 26433\ 83279\ 50288\ 41971\ 69399\ 37510\ 58209\ 74944\ 5923$

U našoj školi svake godine pronađemo zabavan način kako obilježiti Dan broja π . Jedne godine crtali smo znamenke po igralištu, jedne smo ih godine pisali po papirima i lijepili u beskonačno dugu traku, a već dva puta smo zidove škole omotali beskonačnim nizom decimala broja π nizom znamenaka. Ono što zadivljuje učenike, ali i matematičare, činjenica je da broj π nema kraja, odnosno da ima beskonačno decimala. Djeci nije lako shvatiti be-

skonačnost. Najbolji način za to jest pokušati beskonačan broj napisati do kraja. Zato smo mi broj π pisali, pisali i pisali – preko cijele škole. Krenuli smo od pozornice, na kojoj se nalaze simboli od hamer papira i petnaestak prvih znamenaka, zatim dalje preko ljepljive trake.

Po zidovima, ormarima, prozorima, po stepeništu za kat i natrag dolje u prizemlje, preko učeničkih ormarića i vrata učionica. Učenici su pisali u parovima, naizmjenice, trebala su nam skoro tri dana dok nismo gotovo cijelu školu omotali u decimala broja π .

Stali smo kad smo potrošili ljepljivu traku i markere (otprilike 200 metara trake). Pokazali smo prvi, maleni dio beskrajnog broja i pomogli shvatiti kako izgleda početak nečega što je beskonačno.

Učenici od petog do osmog razreda pisali su naizmjenice u paru po dvojce tako što je jedan čitao s papira i križao napisano, a drugi pisao markerom po traci.

Tereza Rukober,
učiteljica matematike

Ostali učenici (a i neki odrasli) zaustavljali su se i pitali što radimo. Evo što su pitali i koje su odgovore dobili:

GDJE JE KRAJ BROJA π ?

○ Nema kraja.

OTKUD VAM ZNAMENKE BROJA π ? JESTE LI IH IZRAČUNALI?

○ Nismo, izračunali su ih matematičari koji imaju snažna računala, a mi smo ih samo pronašli na internetu i isprintali.

KADA ĆE SE ZNAMENKE POČETI PONAVLJATI?

○ Neće se nikada početi ponavljati. Zato je broj π tako zanimljiv jer spada u brojeve koji se ne mogu napisati kao razlomak.

ZAŠTO PREPISUJETE S PAPIRA, NITKO NE BI SHVATIO DA BEZ VEZE NAPIŠETE ZNAMENKE?

○ Zato što to onda uopće ne bi bilo zabavno.

ZAŠTO UČITELJICE IMAJU BROJ π NAPISAN NA MAJICAMA?

○ Zato što je danas Dan broja π . Taj broj je poseban i po tome što ima i svoje ime, i svoj simbol i svoj dan.

DJEČJE GRADSKO VIJEĆE

NEK SE ČUJE I GLAS DJECE

U Gradskoj je vijećnici 9. prosinca 2021. godine održana konstituirajuća sjednica Dječjeg gradskog vijeća Crikvenice. Devet mladih vijećnika iz dviju crikveničkih osnovnih škola predstavničko je tijelo s područja grada koje će se zalagati za ostvarivanje dječjih prava na aktivno sudjelovanje u zajednici. Mateo Košta, učenik PŠ

Jadranovo, imenovan je novim dječjim gradonačelnikom, a za predsjednicu Vijeća izabrana je Lana Uzelac, učenica OŠ Vladimira Nazora. Luce Mudražija, Nicol Antić, Marija Peričić i Klara Šimić mlade su vijećnice iz redova naše škole koje će se također pobrinuti za to da se u gradu čuje i glas djece.

Luce Mudražija, 7. a

PETRIN MATEMATIČKI ZADATAK

Gospodar Garfield ima svoje carstvo u kojemu Slađana pere suđe. Treba joj 1 minuta da opere 1 tanjur, a za pranje 1 vilice 30 sekundi.

Da bi Slađana oprala 1 veliki lonac, treba joj vremena kao da pere 1 tanjur i 3 vilice. Kako bi oprala pladanj za meso treba joj vremena kao da pere 1 lonac i 1 vilicu.

Slađana ima problem jer to treba i obrisati, a za brisanje svega suđa treba joj vremena kao da pere 2 lonca, 1 tanjur i 1 vilicu. Danas Slađana treba oprati 4 tanjura, 4 vilice, 2 lonca i jedan veliki pladanj, sve to obrisati i postaviti stol.

Za postavljanje stola treba joj 10 minuta. Kuhinja je dva kata iznad blagovaonice i zato joj treba još 10 minuta da sve suđe pažljivo odnese do stola.

ZA KOLIKO MINUTA (SATI) ĆE GOSPODAR GARFIELD DOBITI RUČAK? ŠTO MISLIŠ HOĆE LI SE GARFIELDOV RUČAK OHLADITI?

Petra Levačić, 6. a (autorica zadatka i ilustracije)

Rješenje: Slađani treba 40,5 minuta da sve obavi i donese ručak na stol. Ručak će se ohladiti, ali to nije problem jer mačke ionako ne vole vruću hranu.

eTWINNING PROJEKT

100. DAN U ŠKOLI

Učenici 3. b i 4. b razreda naše škole prvi su se put sa svojim učiteljicama Anitom Kršul i Andreom Barac uključili u eTwinning projekt 100. dan u školi autorice Sandre Vuk. Sve njihove aktivnosti pratio je broj 100. Učenici trećeg razreda izdvojili su 100 imenica i glagola, riješili 100 zadataka množenja i dijeljenja, osmišljavali riječi

koje sadrže korijen 100-... Kako mašta čini svašta, tako su i oni zamišljali Crikvenicu za 100 godina, ali i sebe kao stogodišnjake. Povodom Valentina izradili su 100 srca. Četvrti su upoznali 100 kulturno-povijesnih spomenika u RH, čitali naglas po 100 riječi priče Ona + ja te pisali nastavak priče u 100 riječi. Dodali su loptu 100

puta jedni drugima, igrali izazovne igre, stotinu puta pisano množili dvoznamenkastim brojevima i tako sve do diplome. Na kraju, sretni i zadovoljni, i jedni i drugi, otpjevali su himnu projekta. Izrazili su želju da i iduće godine sudjeluju u obilježavanju 100. dana u školi.

Sara Grozdanić, 8. b

SVJETSKI DAN POEZIJE

KAKO NAPISATI PJESMU

Pjesnikinju i pedagoginju OŠ Zvonka Cara **Julijanu Plenču** ugostio je 5. b razred na satu hrvatskoga jezika povodom Svjetskog dana poezije. Julijana Plenča učenicima je predstavila svoje dječje zbirke, pročitala nekoliko pjesama, porazgovarala s njima o poeziji te ih poučila kako napisati pjesmu. Ohrabreni onim što su čuli, učenici su svojim vlastitim pjesničkim uradcima odaslali pozdrav proljeću te zaključili da nije lako pjesnik biti, ali i da poezija može biti jako zabavna!

Luce Mudražija, 7. a

Izrada kente tkanine od kolaž-papira, 3. a

Lejla Burić, 6. b

Izrada ogrlica od starih pamučnih majica, 5. b

ŠKOLE ZA AFRIKU

„AFRIKA, TO JE MOJ BEAT“

Svake se godine 25. svibnja obilježava Međunarodni dan Afrike. Ujedinjene afričke zemlje slave neovisnost, zajedništvo, solidarnost i suradnju u postizanju boljih uvjeta života. Naša se škola kao sudionik projekta „Škole za Afriku“ aktivno uključila u obilježavanje toga dana. Učenici su od kolaž-papira izrađivali uzorak kente tkanine karakteristične za područje Afrike koju su nosili kraljevi. Zaigrali su *awale*, afričku igru sjetve, zapjevali i zaplesali uz Kokoleoko, pjesmu iz Nigerije. Okušali su se i u izradi animiranog filma pod nazivom „Afrika, to je moj beat“. Od starih su pamučnih majica izrađivali prekrasne šarene ogrlice. Na satu likovne kulture iskazivali su doživljaj tradicionalne afričke glazbe tonskim stupnjevanjem boje. Ovim su zabavnim aktivnostima pobliže upoznali afričku kulturu i običaje te ujedno postali svjesni važnosti ovakvih međunarodnih projekata koji pomažu milijunima djece u Africi koja zbog siromaštva ne mogu ići u školu.

Luce Mudražija, 7. a

PISMO ZAHVALE

Bila je ovo još jedna izazovna godina koju uskoro ostavljamo iza nas, ali kroz sve nedaće vi ste uvijek bili tu! Djeca, mladi i odrasli u vrtićima i školama udruženi u programu „Škole za Afriku“. Zajedno s UNICEF-om stvarali ste prilike za sretnija djetinjstva i bolju budućnost djece u Madagaskaru. Održali ste svoje obećanje za najranjiviju djecu i na tome smo vam neizmjereno zahvalni! Uz tople pozdrave

Ivana Delač, koordinatorka
UNICEF-ova projekta „Škole za Afriku“

VIRTUALNI SUSRET S POZNATOM KNJIŽEVNICOM

VIDEOPOZIV SA SANJOM PILIĆ

Korona nam je donijela i prvi online susret s nekom poznatom osobom jer se nismo mogli vidjeti uživo. Moj razred i ja sudjelovali smo u videopozivu sa Sanjom Pilić. Ona je književnica. Napisala je puno knjiga za djecu. Iz naše školske knjižnice razgovarali smo s njom. Puno toga novoga smo o njoj saznali, a meni je najzanimljivije bilo kada nam je pričala o svom psu. Zanimljivo mi je bilo vidjeti i puno drugih učenika iz cijele Hrvatske koji su isto sudjelovali na ovom susretu. Mahali smo si preko kamere. Moji prijatelji iz razreda i ja baš smo se dobro zabavili, a mislim da je i Sanji Pilić bilo zabavno.

Aria Frković Kršul, 2. a

2. a s učiteljicom Mirelom Čandrlić Matahlija uključio se u projekt *Spoji se u umjetnost, priključi se u kulturu*

UZ ČITANJE RIJEČI RASTU

SVJETSKI DAN ČITANJA NAGLAS

U okviru eTwinning projekta „Uz čitanje riječi rastu 2“ 4. b razred obilježio je Svjetski dan čitanja naglas čitanjem pod maskama. Ovaj put to nisu bile maske koje štite od zaraznih bolesti, već maske pod kojima možemo biti što god poželimo.

Tako su u učionici broj 13 sjedili poznati likovi: Petar Pan, Pipi Duga Čarapa, Anica, Pinokio, Pale, kapetan Kuka. Učenici su se prisjetili nekih davno pročitanih priča, a upoznali su i neke nove. Ponajboljim čitačima uručene su i diplome!

Luce Mudražija, 7. a

PRVI SELAČKI ŠAHOVSKI ZVON

POBJEDNIK TURNIRA TIN VERBANAC MIHAJLOVIĆ

Koncem nastavne godine u Područnoj školi Selce održan je prvi selački Šahovski zvon. Dvanaest je učenika i učenica proteklih mjeseci učilo igrati šah pa su kraj ovogodišnjeg druženja obilježili humanitarnim turnirom za djecu Ukrajine. Zlatnu medalju osvojio je Tin Verbanac Mihajlović, srebrna je bila Beatrice Kate Galoni, a broncom se zbog dodatnih kriterija okitila Orijana Peričić. Četvrto mjesto zauzeo je Šime Maren Lončarić s istim brojem bodova kao Armin Heiss i Ema Kikić. Svi sudionici rado su pokazali svoje stečene šahovske vještine, a prvi put osjetili su i čar turnirske igre. Na turniru su još sudjelovali i Vida Vukelić, Karlo Lončarić, Ema Pintarić, Iva Kovčalića, Tomislav Lončarić i Petar Jeličić. Svi su se oni okitili medaljama za sudjelovanje, a možda se među njima krije i pokoja buduća šahovska nada.

Luce Mudražija, 7. a

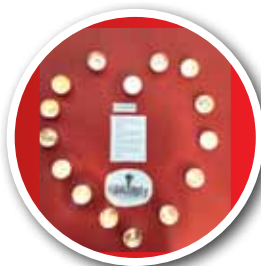

DAN SJEĆANJA

I U MOME GRADU VUKOVAR SVIJETLI

Tradicionalno uoči Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje učenici Područne škole Selce s učiteljicama Anamarijom Grbčić Pahlić, Anom Pavlović, Lukrecijom Stilin i Kristinom Jurčić na poseban način odaju počast žrtvama i stradalima. Dan sjećanja prigodno je obilježen i u matičnoj školi u Crikvenici, a učenici su s učiteljicom Andreom Barac upalili svijeće ispred murala kraj Dubračine posvećenog Vukovaru.

Luce Mudražija, 7. a

DJEČJI BOŽIĆNI SAJAM U ADVENTSKOME PARKU

BOŽIĆNO VESELJE NA OTVORENOME

Nažalost, korona nam je ponovno „ukrala“ naš tradicionalni Dječji božićni sajam u prostori-
ma naše škole te nismo bili u mogućnosti sajam organizirati onako kako smo htjeli i onako kako mi to znamo. No, nismo u potpunosti odustali od tradicije. Proizvode koje su izradile vrijedne ruke naših učenika sa svojim voditeljicama i našim dragim Zvončicama ponudili

smo „na otvorenome“ u Adventskome parku.

Na našem štandu prevladavali su keramički uporabni i ukrasni predmeti, a prvi put bavili smo se i šivanjem „pidžamica“ za knjige. Naša je ravnateljica izrazila zadovoljstvo uspješnom prodajom i izrazila nadu da će se sljedeći Dječji božićni sajam održati u školi „na naš način i onako kako mi to volimo“ te da će se nastaviti tradicija božićnog veselja i druženja učenika, učitelja i njihovih roditelja na boži-

ćnim radionicama. Naši su proizvodi izmamili osmijehe na licima djece koja su došla u Adventski park te pozvala svoje roditelje, bake i djedove. Kupnjom proizvoda naše Učeničke zadruge „Zvončica“ pomogli su da se rad zadruge nastavi i dalje.

Luce Mudražija, 7. a

TEAM WORK DAYS 2022.

MLADI ZADRUGARI NA KORZU

Prekrasnog sunčanog petka, 20. svibnja 2022. održana je 21. Županijska smotra učeničkih zadruga na Korzu u Rijeci. Bila je to javna prezentacija projektnih aktivnosti koje Zajednica tehničke kulture Rijeka provodi s učeničkim zadruga Primorsko-goranske županije. Sudjelovalo je čak 39 od postojećih 49 učeničkih zadruga iz Primorsko-goranske županije te je bilo više od 300 sudionika, a domaćinom ove manifestacije bila je naša škola. Posjetitelji smotre mogli su kupiti neke od izloženih učeničkih radova poput ukrasnih predmeta, ekološke kozmetike, nakita i domaćih likera. U sklopu programa otvorenja mani-

festacije izveden je prigodni program koji su pripremili učenici i djelatnici OŠ Zvonka Cara Crikvenica, a u samo domaćinstvo uloženo je mnogo truda i vremena. Smotra je bila natjecateljskog karaktera te je pobjedu odnijela Učenička zadruga „Maslačak“, a paralelno su na Korzu bili organizirani i turniri u košarci i odbojci. Voditeljica Učeničke zadruge „Zvončica“ naše škole Anja Kostanjšek Brnić izrazila je zadovoljstvo održanom manifestacijom kao i odazivom građana. Članovi zadruga uspjeli su prodati neke od svojih radova te su time napravili svoje prve poduzetničke korake.

Sara Grozdanić, 8. b

ETWINNING PROJEKT 4. B

SLIKOVNICOM POVEZANI

Osnovna ideja eTwinning projekta „Slikovnicom povezani“, koji su osmislile učiteljice Bojana Lanča iz OŠ-SE „San Nicolo“ i Andrea Barac iz OŠ Zvonka Cara, bila je da učenici suradničkim radom unutar jedne grupe ili razrednog odjeljenja osmisle temu, ideju i likove nove slikovnice, odrede likovnu tehniku i ilustriraju svoju priču tako da slika bogati napisani tekst. Međutim, učenici stvaraju samo uvod i zaplet, a zatim slikovnicu razmjenjuju s učenicima projektnim partnerima koji nastavljaju

i završavaju priču trudeći se što je moguće više pratiti ideju i likovnu tehniku kojom je slikovnica započeta. Dvije slikovnice „Markov san“ i „Rob Rib“ povezale su 4. b OŠ-SE „San Nicolo“ iz Rijeke i 4. b OŠ Zvonka Cara. Od listopada do veljače učenici su radili na svojim slikovnicama. U veljači su one razmijenjene, a učenici su se našli pred pravim izazovom: morali su dovršiti slikovnicu svojih projektnih partnera. Tijekom čitavog razdoblja učenici su komunicirali i razmjenjivali iskustva kako

bi što uspješnije dovršili započete slikovnice. Početkom svibnja četvrti su završili rad na slikovnicama. Došlo je vrijeme za videokonferenciju na kojoj su jedni drugima predstavili svoj rad, iskustvo i dojmove o projektu. Oduševljenje nisu krili ni jedni ni drugi. Nakon ovog virtualnog susreta učenici su dogovorili i sastanak uživo koji se održao 8. lipnja u Dječjoj kući u Rijeci kada su sa svim ostalim projektnim partnerima predstavili slikovnice koje su nastale u ovom projektu. Nakon završne svečanosti projekta slikovnice su najprije bile izložene na Dječjem odjelu „Stribor“ Gradske knjižnice Rijeka, a 13. lipnja „doputovale“ su i u Gradsku knjižnicu u Crikvenicu gdje su ih njihovi autori ponosno predstavili.

Andrea Barac,
učiteljica razredne nastave

14. KUP BRAĆE SKOMERŽA

NI BURA NIJE OMELA NAŠE MLADE RIBOLOVCE

Naši su se učenici već tradicionalno rado odazvali pozivu za sudjelovanje na 14. Kupu braće Skomerža koji je održan početkom listopada 2021. godine u sklopu programa Male škole ribolova koju vode članovi organizatora natjecanja PŠRD-a „Arbun“ Crikvenica pod pokroviteljstvom Grada Crikvenice. Ovo natjecanje u udičarenju okupilo je učenike dviju crikveničkih osnovnih škola, a domaćin natjecanja osigurao je sektorske sudce, ješku i kompletnu opremu. Lovilo se štapom s obale u trajanju od

tri sata po sistemu „ulovi i pusti“, a bodovao se svaki ulovljeni primjerak ribe. Našu su školu predstavljali Sandro Mato Car, Filip Malnar, Franko Spoja, Petra

Levačić, Hana Malnar, Lovre Vukić, Anton Jeličić, Roko Vičić i Karla Dujlović pod budnim okom učiteljice Ivane Hegedüs Crnčić. Ove zaljubljenike u more i ribolov nije omela ni jaka bura koja je otežavala udičarenje, no upornost se na kraju isplatila. Najbolji pojedinačni ulov imao je naš prvašić Sandro Mato Car te odmah uz njega Filip Malnar, učenik petog razreda. Ekipno prvo mjesto također je pripalo našoj školi, slavili su petaši Filip Malnar i Franko Spoja s 12 osvojenih bodova.

Luce Mudražija, 7. a

literarni i
likovni radovi

Tragovi odrastanja

Korina Starčević, 7. b, AUTOPORTRET

KAD POGLEDAM U SEBE

Ponekad u svoje slobodno vrijeme ležim u visećoj ležaljci između dvije smokve, razmišljam i gledam oko sebe... Zamislim se... *Tko sam zapravo ja? Koja je svrha moga postojanja? Jesam li ja u nekoj ekspediciji ili sam samo u prolazu?* Postavljam si ta pitanja i tražim... tražim odgovore, ali ih ne nalazim. No, vratimo se natrag u moj život! Svaki novi dan nova je avantura i nosi mi nove osjećaje. Ponekad tužne, ponekad sretne, ponekad izmiješane i neopisive... Tu mi se također upletu i snovi i planovi za budućnost... *Koju ću školu upisati? Hoću li putovati na druge kontinente i uživati u životu?* U to sve umiješa se i škola s učenjem, pisanjem zadaća, prezentacijama i plakatima... i onda nakon svega u mojoj glavi nastanu zapetljane žice koje moram otpetljati jednu po jednu i sve to riješiti sa što manje stresa. Kada sve to obavim, dođe kraj radnoga tjedna... Ponovno legnem u svoju viseću ležaljku i ponovno se počnem zapitkivati. *Tko sam zapravo ja? Koja je svrha moga postojanja? Jesam li ja u nekoj ekspediciji ili sam samo u prolazu?* Shvaćam... To su samo retorička pitanja na koja neću dobiti odgovore koliko god za njima tragala. Od svega će ostati samo jedan veliki upitnik obavljen tajnom...

Karla Marković, 7. a

ŽIVOT BEZ PROŠLOSTI

Pozdrav, maleni, znatiželjni i zaigrani pticu! Čast mi je uvesti te u daljnju igru ovoga čupavog i dlakavog života koji ti moraš pročešljati kako bi glatko prošao kroz njega.

Dragi moj, u životu će biti svega! Ma neka, neka nekada ne učiniš zamišljeno, neka nekada poćiniš neželjeno, ali život je tu da nas nauči načinu prihvaćanja njegovih izazova. Život donosi novosti svaki dan, iako mislimo da nismo spremni, pripremamo se od prvoga dana. Za početak, ponekad ćeš u društvu osjećati napuštenost i nitko ti neće pomoći kada padneš u letu. Nekada pak, netko će učiniti sve da ostaneš u zraku i da se osjećaš sigurno u sebi. To mi nazivamo prijateljem. Nema njih mnogo i teško se nalaze te kada ih imaš puno, nema srećnijeg od tebe, ali na kraju samo je jedan, jedan koji će te držati za krilo kada se umoriš od leta. Oni koji nisu tvoji prijatelji ili će biti poznanici, ili će pokušati biti tvoji neprijatelji. Ućiniti će sve da dokažu tvoju slabost i nesigurnost. Nikada nemoj vraćati istom mjerom! Ostani smiren, možda je sve to učinjeno s razlogom. Ne znaju što činiti od sebe pa rade potres tuđim osjećajima. Sve je to na neki način loše i čini nas krhkim, no, ako si tada letio na niskoj razini, nećeš se puno udariti kada padneš. U letu također spoznajese sebe, što ti godi, a što ne. Možda ćeš pronaći neku zanimaciju u životu i uvijek će biti uz tebe dok putuješ

kako ti ne bi bilo dosadno. Dok spoznaješ sebe, ponekad ćeš se osjećati nedovoljno za ovaj svijet, možda jer ti to netko drugi pokušava zamrljati oći, ali možda dok budeš letio, primijetić ćeš primamljivije i jaće ptice od sebe što će ti smanjiti samopouzdanje. Nemoj biti grub prema sebi, poseban si na svoj način i najbolje je dokazati smirenost kada ti netko pokuša reći drugaćije. Osamostaliti se jest teško, ali kada uspiješ, ponos će te ispuniti! Osjećat ćeš sjaj i bit ćeš veći od ostalih. Sve je to divno, do neke mjere. Nemoj pretjerivati jer onda ćeš se uništiti. Izgubit ćeš poštovanje ako ti ne budeš dao poštovanje drugima, ako ih budeš ponižavao i pokušavao im dokazati da si bliži cilju nego što su oni. Život će donijeti cilj svakome u drugo vrijeme, ti se brini o svojem, a ne o tuđemu. Sve se čini čudno za sada, ali s vremenom sve će se pretvoriti u ponos kada shvatiš da si sve to prošao uz mnoga ponavljanja, oduštanja, puno nemira i mnogo toga što te je koćilo kao kiša koja ti smoći krila, ali opet si uspio.

Ovo je moj uvod u život, kako sam ga ja započela i kako radim na njemu, možda će tebi biti drugaćije, ali zapamti, optimizam i vjerovanje u sebe je ključ, živi u sadašnjosti i pripremaj budućnost, prošlost je manje bitna sada. Ugodan let ti želim!

Sara Mehmedović, 6. a

ZAUSTAVITE ZEMLJU, SILAZIM!

Mislim da bi se bilo tko, tko je svjestan da dijelimo ovaj zrak i ovu Zemlju, mogao složiti da je dvadeset i prvo stoljećee vrlo izazovno i trnovito. Rijetki će reći da su ove posljednje dvije-tri godine bile srećne ili uspješne. Mnogo je ljudi nesrećno, razočarano... Ponekad se osjećam kao da bih htjela oćići... Zaustavite Zemlju, silazim!

I ja se ponekad osjećam tužno i mogu razumjeti ljude oko sebe jer imam osjećaj da smo se tijekom ovih nekoliko godine svi udaljili. Ne sviđa mi se ovaj svijet, sve te teorije zavjere i to koliko si međusobno nimalo ne vjerujemo. To je strašno! U ovakvom svijetu ne poznajem sreću ni ljubav. Poznajem samo tugu i mračne vijesti. Više ne vidim djecu i njihove roditelje zajedno, sada samo vidim velike ekrane u malim rukama.

Ljudska povijest broji toliko uspješnih i zapanjujućih trenutaka, ali oni koji najviše ostavljaju trag, upravo su oni posramljujući. Toliko ratova, toliko uništenih i razmravljenih života oćišlo je ni za što i ni za koga. Prolazimo kroz to kao da je zanemarivo i nebitno. Zašto i dalje ratujemo? Zašto si stvaramo bol? Zar nije dosta? To su samo neka od pitanja koja si postavljam ovih dana. Rat je meni nepojmljiv, ali jedina pozitivna stvar je činjenica da smo nakon ovih dviju koronagodina napokon pokazali ljudskost i odlučili pomoći potrebitima. To je dokaz da još uvijek postoji nada i dobrota u ljudima.

Ne želim napustiti ovu Zemlju! Ona je naš dom i naša nada! Hoćemo li ju uspjati saćuvati?

Luce Mudražija, 7. a

ČOVJEK JE KAO MORE, U SEBI NOSI SVOJE OLUJE I SVOJE TIŠINE

Kada su u pitanju emocije, ja sam vrlo zatvorena i teško mi je otvoriti se bilo kome, pa čak i svojim roditeljima. Sve svoje strepnje držim duboko u sebi i ne dam im van, kao da su u nekom doživotnom zatvoru...

Osjećam se kao neko more koje sve svoje oluje, odnosno svoje probleme i osjećaje skriva u toj dubini i tami. Sve riječi i rečenice koje sam uvijek htjela izreći, ali zbog straha od tuđeg mišljenja nisam, ostale su u meni kao neka tišina. Sve sam svoje vještine u skrivanju tih oluja stekla kada mi je majka bila teško bolesna. Toliko sam toga skrivala da sam se počela smatrati nekim velikim „profesionalcem“. Problem je bio u tome što su moji roditelji smatrali da bi najbolje rješenje bilo prešutjeti mi o kojoj je bolesti riječ, no to im nije baš uspjelo. Na moju žalost, saznala sam sve što se ondje imalo za saznati. U tom trenutku nisam znala što ću sama sa sobom, ali sam ipak odlučila staviti osmijeh na lice i nastaviti sa životom. Osmijeh na licu bilo je moje rješenje, no nije potrajalo... U meni se počela buditi neka ljutnja

jer nije mi u potpunosti bilo jasno zašto je baš moja majka ta osoba koja je morala biti bolesna. Uz ljutnju, kojoj nije bilo kraja, bila sam i povrijeđena... Mislila sam da moji roditelji nemaju dovoljno povjerenja u mene da bi mi odmah rekli što se zbiva. Osjećala sam ljutnju, strah, tugu, pa čak i želju za osvetom zbog te nepravde jer nekome sam se morala osvetiti, ali zapravo nisam imala komu... Sve te oluje emocija odlučila sam zadržati u sebi. Tada sa svojih samo jedanaest godina nisam znala koliko je to zapravo nezdravo za moje psihičko zdravlje. Roditeljima sam dugo htjela sve reći, ali nikako nisam uspijevala skupiti dovoljno hrabrosti za taj korak pa sam opet sve zadržala u svojem tamnom zatvoru. I tek sada, nakon dvije godine, uspjela sam skupiti dovoljno hrabrosti kako bih im sve rekla. Napokon sam se riješila sveg tog tereta... U mojem moru prestale su teške i naporene oluje i tišine, a nastala je bonaca koja me umirila i pročistila.

Nerea Petra Gašparović, 7. b

Klara Šimić, 6. b, TEŠKO JE NOSITI BRENTU

MOJA OBITELJ

Moja je obitelj uvijek dobre volje. Mi smo vedri, nasmiješeni i ništa nas ne može spriječiti u dobroj zabavi. Međusobno se volimo i poštujemo. Najviše volimo ići na izlete. Ponekad povedemo neke od mojih bratića i sestričnici kako bi meni pravili društvo. Mjesto putovanja biramo nasumično i to tako da zavrtnemo globus i žmirečki pokažemo prstom neko mjesto. Brzo se spremimo i otputujemo. U toj žurbi često nešto i zaboravimo, najčešće tatine naočale. Mama i ja se tada svega naslušamo i postanemo glavni krivci. Kada tatu prođe nervoza, svi se dobro našalimo na njegov račun. Nakon što stignemo na odredište i udobno se smjestimo, krenemo u istraživanje grada. Stalno mi ponavljaju što da radim, kako da se ponašam kako ih ne bih osramotio pred ljudima. Srećom, brzo se umore i tada me ostave na miru. Mama i ja nakupujemo, kako tata kaže, „hrpu drangulija“, a posebno je osjetljiv kada to sve treba i platiti. Prepadne se da će nam ostati malo novaca za restoran. Tada na scenu stupa „šefica“ mama. Zadirkuje tatu da mu je hrana najvažnija na svijetu, iako i ona uživa u dobroj papici. Po povratku u hotel često prepričavamo najsmješnije događaje toga dana i cerekamo se dok ne zaspimo. Volim naša zajednička druženja i nadam se da će ona u budućnosti biti još luđa i zabavnija. Kad smo svi na okupu, dosada kod nas nema šanse.

Juraj Peričić, 5. b

Mila Zubčić, 6. b, PERSPEKTIVA

IMA LI OVOME KRAJA?

Sjedim i razmišljam, da, razmišljam jer nisam od onih što samo sjede... Glavom mi prolazi milijun različitih misli. Iz tog nepreglednog mnoštva neprestano mi se vraća ona najčešća, ona koja je obilježila posljednje dvije godine naših života – korona. Naziv je to koji sam u prijašnjim godinama povezivala s nedjeljnim ručkovima kada je moj tata znao iskapiti čitavu bocu poznatog piva Corona. Danas to ime povežem s pandemijom, s nečim što je iz temelja promijenilo moj, naš život. Kako je moguće da nešto tako sitno poput virusa može omesti čitav svijet, sve ono što čini život modernog čovječanstva? Sve, baš sve, zaustavilo se preko noći – promet, kino, kazalište, druženja, kavana, restorani, tvornice, škole – svi smo stali čudeći se

krhkosti svojih života i svijeta. Počeli smo na sve oko sebe gledati drugim očima. Nisam ni ja bila ništa hrabrija od ostalih. Preplašena, potresena, razočarana, nepovjerljiva, zbunjena – to sam bila...

Život mi se sveo na praćenje vijesti, videokonferencija i pisanje zadaće. Nikamo nisam išla, ni s kim se nisam družila, a moja soba nikad nije bila čišća.

I tako iz dana u dan... Od starih sam navika zadržala samo jednu – prigovaranje mami.

Iz današnje perspektive, kad se osvrnem na protekle dvije godine, čini mi se kao da mi je život stao u proljeće 2020. Opet sjedim, i razmišljam, i pitam se: „Ima li ovome kraja?“ Ne nalazim odgovora...

Korina Starčević, 7. b

MOJA INSPIRACIJA

Inspiracija je naš poticaj za rad. Ona je poput mladosti koja doprinosi brzini i vječitosti akciji. Nadahnut čovjek sposoban je plasirati svijet na potpuno novu razinu igre. Svijet kakav mi danas poznajemo, nečija je kreacija. Sigurna sam da je bilo potrebno mnogo mukotrpnog rada, znoja i jetikava izgleda. Ponajviše, za stvaralaštvo topline prebivališta glavna „potrepština“ bila je upravo inspiracija. Smatram sebe pozitivnom osobom, pokušavam sve promatrati s mnogo entuzijazma. Glavna komponenta kojom izričem svoja duhovna mišljenja i tvrdnje je pisanje. Volim umjetnost, to je moj ispušni ventil. Svojim pisanim uradcima predočavam samo komad jednoga velikog kolača. Svakim danom postaje sve veći naoko te u sebi razvija ogromnu količinu kvalitetne kreme. Kada se prihvatim posla, isprva, jednostavno sjednem i kucam na vrata duboka razmišljanja. Često pokušavam spojiti sadržaj prosječnog ljudskoga života sa zadanom temom. Inspirira me sam čovjek i njegovo postojanje. Život je izgrađen kao kruh sa sedam kora. Moj brzi vlak, koji me vozi k uzgoju sjemena za stvaranje, jest cvijet mladosti. Mladi ljudi su ti koji „tegle“ breme osude. Srdžba i ljutnja pojmovi su uredbe u žustru i obilnu raspravu, tada utrošim riječi na jedan patetičan list papira. Nedorečeni pogled može iščitati kvalitete predmeta/osobe i tvoriti nešto. Običan razgovor za tinejdžera moje dobi označava traženje vremena, ali ja to jednostavno smatram učenjem. Razgovorom se može doznati mnoštvo stavki, nove riječi, poslovice, različita razmišljanja. Upravo on čini sastav savršena skupa riječi kojim ću prije ili kasnije sklopiti kompoziciju. Takvim sistemom rada dovoljna mi je igra riječi u mojoj glavi. Moja majka je moja potpora koja me dohvati kada se spotaknem ili poklekнем. Ona je za mene vodilja i motivacija. Nepravda je ono što pohara, ipak uz nju možemo zauzeti svoj stav i pisati svojim kontekstom. Jednoga dana željela bih biti nečije nadahnuće i osoba koja hrani samom pojavom. Kada bih to osjetila, ponosila bih se uložnim trudom.

Sara Grozdanić, 8. b

Mila Zubčić, 6. b, JOŠ 8 MINUTA DO KRAJA

Magdalena Rubčić, 6. b, KOSTIMOGRAFIJA

MENI ZELENO JEST...

Meni zeleno jest šuma puna drveća i grmlja, maslinik pun maslina zelenih. Zeleni bor pun ukrasa na Badnjak. Najdraže zeleno je zeleno sve samo moje.

Šuma je meni oduvijek draga zbog vazdazelenog, zimzelenog drveća koje jedno pored drugog širi grane. Svaki njegov list raznih je zelenih i žutih boja. Kad vjetar puhne i lišće šušti, čini mi se da šuma živi. Nema ljepšeg nego kad je šuma puna zelenila i raznih zelenkastih životinja poput guštera, žaba, kukaca i ptica. Maslinova grana je grana maslinova stabla. To krupno drvo zimzeleno krošnje izgleda veličanstveno. Iako su grančice bodljikave, a lišće tvrdo, ona predstavlja mir, plodnost i obilje. Još mi je draži zeleni bor u vrijeme Božića. To zimzeleno drvo samo od sebe je lijepo i daje domu miris šume. S pomoću ukrasa i lampica dolazi njegova zelena boja još više do izražaja. Ne mogu zamisliti Badnju večer bez ukrašavanja tog divnog zelenog bora.

Zelena boja znači nadu i rast. Povezuje s prirodom i čovjeka. Ona je za mene boja radosti i mira.

Magdalena Miočić, 6. a

IGRAČA KONZOLA

Za svoj deveti rođendan dobio sam igraću konzolu koju sam jako dugo želio. Roditelji su mi rekli da ću morati jako puno štedjeti kako bismo ju mogli zajedno kupiti.

Crne je boje i ima dva kontrolera, jedan plavi i jedan crveni. Jako mi je fora to što se može jedan kontroler razdvojiti na dva. Najdraža igrice cijeloj obitelji je Super Mario.

Jako pazim na svoju igraću konzolu i brišem prašinu s nje svaki dan. Želim da ona potraje što duže jer uveseljava cijelu moju obitelj.

Noah Zakarić, 3. a

Ira Đerić Hasanac, 6. a, NA PERILU

Sara Mehmedović, 6. a, *SUNCE U OKU*

MIRISI KOJI GRIJU

Misli mi trenutačno lutaju na hladno jutro, tišinu i mirise topline koji dopiru iz obližnje pekarnice. To je mali prostor ispunjen najprije mirisima od kojih bih se mogla najesti bez da uistinu nešto pojedem. S moje desne strane redaju se slanci, pereci, kiflice. S druge su strane moje omiljene krafne. Možeš birati hoćeš li s čokoladom, pekmezom, kremom od vanilije, a ponekad znaju imati i krafne s preljevom od jagode.

E, to je tek prava poslastica!

Ova pekarnica ima za svakoga ponešto. Moj tata voli orehnjaču pa čak i makovnjaču, a ovdje imaju oboje. Na najvišoj polici reda se skoro po veličini, crni, bijeli, riječki, istarski, sa sjemenkama, bez sjemenki, veliki, mali... Pogađate? Kruh, naravno. Taj čarobni proizvod koji svakoga dana trebamo i ne možemo zamisliti dan bez njega. Ima još poslastica u pekarnici, ali meni jutros oči bježe na slasnu štrudlu od jabuka, iako razmišljam i o toplim kiflicama, hmhm???

Dok ja uživam u mirisima koji me okružuju, neprestano netko ulazi i izlazi. Brzo se odlučuju što žele i brzo izlaze, tako jedan za drugim. Pomislim, kako ne uživaju u ovoj toplini i barem se minutu duže nećaku što će kupiti. Iznenada, nježnim glasom gospođa s druge strane pulta podsjeti me da sam na redu. Moram se brzo odlučiti. U redu, ovoga puta želim štrudlu od jabuka pa neka mi i ostatak dana bude ovako ukusan kao ona, pomislim.

Na putu do škole razmišljam o vrijednim rukama koje mijese sva ona tijesta i stvaraju za nas tako ukusne poslastice. Nije to lako. Osjećam potrebu reći im velika hvala.

Klara Šimić, 6. b

MOJ ROĐENDAN

Najviše volim rođendan svoj,
kada cijela obitelj dođe
i bude nas veliki broj.
Uvijek imam puno balona,
ukrasa lijepih,
čokolada i bombona.
Pokloni, pjesma i veselje
te fina torta nova,
to svaki dan bude dan iz snova.
Melanie Žužić, 3. a

PROLJEĆE

Proljeće je vrijeme kada se sade biljke i rastu novi plodovi. To je veselo vrijeme kada ne znaš jesi li budan ili sanjaš. U proljeće se puno šetamo i lijepo je biti u prirodi.

To je godišnje doba kada su svi sretniji.

Melanie Žužić, 3. a

TELEVIZOR

Moj televizor zove se Philips i on je jako velik, skoro kao ja. Ima oblik pravokutnika i sive je boje. Sastoji se od metala, struje, ekrana i ima daljinski koji reagira na glasovne naredbe. Koristim se njime za gledanje serija i filmova, igranje igrice i slušanje radija i za zabavu. Poseban mi je zato što mogu na njemu raditi razne stvari sama ili s obitelji. Jako volim svoj televizor jer je zabavan.

Melanie Žužić, 3. a

POKUŠAJ PRONAĆI SEBE

Od toliko različitih jezika svi se smijemo i plačemo na isti način. Bitna stavka samoga postojanja je ostati čovjek do kraja. Sebičnost, pohlepa i nepoštivanje vladari su novoga normalnoga. U javnome prijevozu rijetkost je vidjeti mlada čovjeka koji svjesno prepušta sjedalo „starčadi“.

Majka i otac vaši su stvoritelji, a upitate li ih ikada istinski iz svega duha kako se osjećaju? Pomolite li se Bogu pred san? Kako možete bez imalo srama i stida poniziti osobu i srušiti njezin svijet? Činite li to kako biste zadovoljili svoje potrebe i liječili komplekse?

Manuela Jelovac, 6. b, VRUĆINA

Uzmite platno i naslikajte što god. Iskoristite list papira i stavite svoj jedinstveni trag na nj. Ako vam se u životu pruži prilika, podarite koju kunu staroj „gospođi“ što prodaje na tržnici. U tom trenutku zanemarite ponos i osjećaj nadmoći, vaše malo nekome je puno poput ruke koja vadi iz jame smrti.

Duhovnost je hrana koju svi trebaju dodati svojoj prehrani. Osjećat ćete se kao da vas Bog gladi i ponosi se vama. Nikada više nećete biti onaj jednak, gotovo, bezvrijedan samotnjak.

Upalite glazbu i pošteno ispraznite svoje baterije. Udostojite se napustiti ovaj svijet u stilu pastuha, slobodni, ne osvrćući se na toksičnu okolinu, čista srca. Budite primjer i motivacija svojoj ždrebadi. Ako čujete prljanje svojeg imena, poklonite osmijeh. Jednoga dana, na ovome ili onome svijetu, sve će biti jasno. Hrana je element za preživljavanje, ali zadovoljstvo svojim karakterom još i više. Upravo umjetnost ono je čime životu pridajemo smisao.

Živite punim plućima i koračajte hrabro svojom stazom! Doprite duboko u dušu i pokušajte pronaći nešto što će vas držati na nogama do posljednjeg daha. Kada to locirate u sebi, nikada više nećete osjetiti glad i prazninu.

Sara Grozdanić, 8. b

ŽAL ČINE RAZNOBOJNI KAMENČIĆI

Tolerancija, prihvaćanje, uvažavanje, različitost, poštovanje, priznanje, sloboda...

Sve prethodno navedeno trebalo bi činiti sastavni dio osobnosti svakog čovjeka. Bili mi bijeli, crni, crveni ili žuti, trebali bismo se međusobno uvažavati i poštovati. Često se i u školi naglašava potreba uvažavanja i poštivanja različitosti – govora, ponašanja, shvaćanja, oblačenja, hoda, smijanja.

No, unatoč stalnom naglašavanju da je različitost poželjna te da se trebamo uvažavati unatoč našoj raznobojnosti, ispada da to baš i nije tako. Čini mi se, često, da se ističe potreba poštivanja različitosti, ali da ipak svi budemo isti. Da sjedimo uspravno, ne koristimo mobitele, dolazimo u školu i na posao u isto vrijeme, nosimo

odgovarajuću odjeću, prihvatljivu frizuru, a da svoju osobnost ostavimo u svoja četiri zida. Tolerancija je izvrsna, ali bismo ju trebali svi provoditi.

Zašto tako mislim?

Dogodi se često da ljudi koje se poštuje, tolerira, uvažava često nisu takvi onima oko sebe. Istina je da je svatko od nas drugačiji, svi smo mi raznobojni baš poput kamenčića, ali žal čine svi kamenčići međusobno povezani i kao takvi predstavljaju ljepotu toga žala u raznolikosti boja, oblika, veličina.

Zato budimo tolerantni, uvažavajmo i poštujmo jedni druge, volimo se takvi kakvi jesmo pa nas ni jedan val neće odnijeti.

Korina Starčević, 7. b

KOPIJA ILI ORIGINAL

Pitao sam mamu, tatu, babe i dide jesam li ja kopija ili original? Svi su mi odgovorili ono što sam već i sam znao. Ja sam definitivno original.

Nema ni jedne osobe na svijetu kao što sam ja. Baba mi je rekla da imam najljepše oči na svijetu i da bi htjela imati obrve kao što su moje, a dida je rekao da sam poseban. Dida Boro i tata misle da je dobro to što šutim ako nemam što pametno za reći, a baka misli i voli to što nisam sebičan i znam reći prave riječi u pravom trenutku.

Moja mama mi uvijek govori da sam njezin borac, a sestra da sam najgori brat i jedva čeka svoju sobu. Ono što ja mislim je to da sam drugačiji od drugih. Moji prijatelji vole nogomet, ja volim stolni tenis. Volim igrati igrice, ali volim gledati i Dr. Housea. Ne slušam stranu muziku. Volim slušati Opću opasnost i Željka Bebeku.

Ja sam dobar prijatelj, marljiv, pažljiv i pomalo strašljiv. Ja sam Filip Perica iz 6. b i ja sam original.

Dominik Bošnjak, 5. b, MOJA SVEMIRSKA LETJELICA

Minela Begić, 6. b, BALTAZAROV KRAJOLIK

MY FUTURE HOUSE

* * *

I think my house will be under the sea. It'll be huge and fantastic. There will be many big rooms and a space where you can relax while you are looking at the sea. My room will be very big and I will have a big TV on the wall and a lot of shelves filled with books and pictures. I won't have a jacuzzi, but I will have a small gym where I can work out. The living room will have a big glass window with a direct view of the fish swimming in the sea. I think I will have one white wall opposite the window which will have my children's handprints. I'll also have a lot of plants, one in each corner of the house. I will also have a very big kitchen where I can cook and try out new recipes.

I guess that I will have two robots and they will do all the housework, because when I come home from work I don't think that I will have any time or nerves to do those things. They will be very helpful and I will be able to spend more time with my family.

Magdalena Rubčić, 6. b

* * *

I think that my future house will be in South Korea, in the centre of a big city. I will live there with a few of my friends. The house will have two floors and a garden with lots of trees and a small river. The garden will be surrounded by a wooden fence and I will grow light pink and white roses there.

Inside the house there will be a big kitchen and two bathrooms, one on each floor. My bedroom will be on the second floor. There will be a lot of plants in it and my artwork will be hanging on the walls. I will have a king size bed and a window next to it. From my bed I will see the whole city. The living room will also be on the second floor, with a big sofa and a TV. There will be rugs, plants and windows everywhere and I will spend most of my time in this room, drawing and watching TV.

Rea Gačić, 6. b

* * *

I think I will have a big house in the future. It will be in a big city, but I don't know which city. It will have a big garden with a lot of plants. There will be an indoor pool, too. I think I will have a big bedroom, with a big bed, white pillows and a pink sofa. The kitchen will also be pink and white and in the living room there will be a piano. There will be a lot of books and decorations all over the house. I think my future house will be perfect!

Klara Šimić, 6. b

Ira Đerić Hasanac, 6. a, REKOMPOZICIJA

* * *

I think my future house will be either in the centre of a town or somewhere in the woods. It will have a lot of rooms and windows to let the light in. My bedroom will be big and there will be a walk-in closet and a big bathroom. There will be a big TV on the wall and shelves full of my favourite books. The whole house will be filled with plants and animals, because I love both. I will also have a big living room where I will hang out with my friends and family. There will also be a kitchen where I will spend time cooking all the food I like. I will have a small room for my pets where they will sleep and eat. In front of the house there will be a big garden where I will plant some flowers and vegetables. I hope I will have a big pool for swimming and having fun with my friends.

Manuela Jelovac, 6. b

ROĐENDAN

Danas je rođendan moj
i na torti neki drugi je broj.
Veselim se darovima
i igri s prijateljima.
Voljela bih
da mi se ispuni san,
a to je
da mi je rođendan svaki dan!

Ana Perica, 3. a

DOŠLO JE PROLJEĆE

Kažu svi da kad je proljeće, ne znaš gdje ćeš prije. Da te noge vuku na sve strane. Kada je proljeće, uopće ne znaš sanjaš li ili si se probudio. A nekad čak šumu proglasiš domom. Zato u proljeće ne želiš biti doma i dosadivati se, nego želiš biti u prirodi. U proljeće cvjetovi rastu i šume su sve zelenije. A sunce još više grije. I više nema zima. Zato sva djeca vole proljeće.

Lorena Damadžić, 3. a

DAN SIGURNIJEG INTERNETA

Kada se koristim internetom, osjećam se lijepo, ali razmišljam o tome da me netko ne hakira i sazna moje osobne podatke. Koristim se internetom da se zabavim i ponešto saznam.

Na internetu igram igrice i gledam recepte, a ponekad pogledam nešto za školu. Moji roditelji znaju koliko se služim internetom, ali ponekad gledam duže pa se naljute. Ponekad zajedno gledamo i razgovaramo o internetu. Nikada nisam imao neugodno iskustvo služeći se internetom.

Kako bih bio siguran, ne otvaram poruke nepoznatih pošiljatelja ni sumnjive stranice.

Bruno Buovac, 3. a

Vivian Hope Konatarević, 7. b, AUTOPORTRET

Dea Maravić, 6. a, KOSTIMOGRAFIJA

Ira Đerić Hasanac, 6. a, PROLJEĆE

Komentar

TREBA LI UVESTI MATURU NA KRAJU OSMOGA RAZREDA?

Mala matura na kraju osmoga razreda glavni je problem svih osmaša. Naime, budućnost im uvelike ovisi o uspjehnosti na ispitu. Iako mnogi osmaši u to ne vjeruju, mala matura jest važna.

Pisanjem male mature provjerit će se stvarno znanje učenika i jesu li zaista sposobni za srednju školu koju žele upisati. Iako rezultati još nisu bitni i ne utječu na upise, osmašima ipak pisanje male mature predstavlja velik stres. Dodatno učenje novog gradiva, ali i gradiva prijašnjih razreda poprilično je naporno i za to nemaju puno vremena. Većina učenika neće moći naučiti sve potrebno gradivo jer uz školu imaju i ostale važne obaveze.

Također, svi predmeti na maturi neće im biti važni u srednjoj školi te smatraju da je beskorisno trošiti vrijeme na učenje činjenica koje im nikada neće biti potrebne. Svaki drugi dan piše se ispit iz drugog predmeta i jedan dan između ispita zaista nije dovoljan.

Provjerava se znanje učenika iz gotovo svakog predmeta i bilo bi bolje kada bi učenik, uz osnovne predmete, sam mogao odabrati dodatne koji će mu trebati u daljnjem školovanju. Iako i roditelji smatraju i tvrde da se pisanje male mature ne bi trebalo uvesti, profesorima je ona pokazatelj učenikova znanja i postignuća u osnovnoj školi. Ako ne postigne rezultat za određenu srednju školu, profesor se neće morati zadržavati na gradivu koje bi učenik već trebao znati.

Također pisanje male mature priprema učenike za srednjoškolski sustav i maturu na kraju srednje škole.

Ipak mislim da se mala matura ne bi trebala uvesti jer se trud uložen u cijelu školsku godinu ne bi trebao temeljiti na jednom ispitu na kraju razreda. Također, učenici i sami znaju za koju su srednju školu sposobni i mogu li upisati školu koju žele.

Korina Starčević, 7. b

EUROPSKO FINALE MEĐUNARODNOG NATJECANJA HIPPO U VENECIJI

DEVETA SAM U EUROPI? JOŠ UVIJEK PONEKAD NE VJERUJEM!

Bila sam na satu TZK-a kada mi je učiteljica došla s najboljim mogućim vijestima koje se mogu čuti u osam ujutro. „Sara, ideš u Veneciju!”

Nisam bila sigurna jesam li to čula dobro, ali zasigurno je bila istina jer su svi oko mene bili nasmiješeni i čestitali mi. Nisam mogla čekati ni trenutak više pa sam nazvala djeda da mu objavim radosnu vijest. Osjećala sam njegove suze preko telefona i tada sam zbilja znala da sam uspjela.

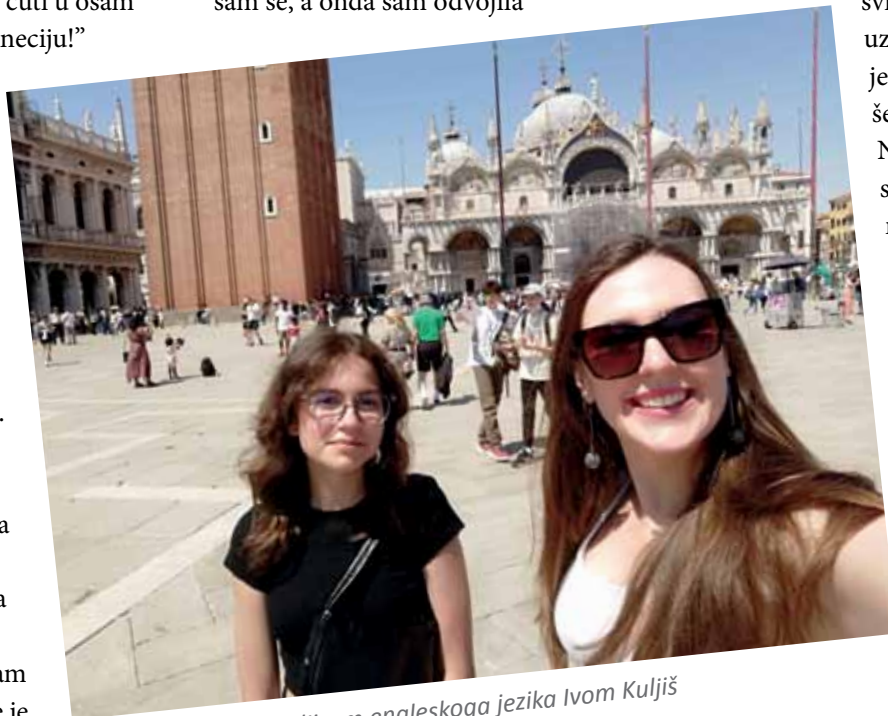
Nisam bila svjesna toga što se događa, pakirala sam se, ali zapravo nisam znala što osjećam... Sve je to trajalo dok nisam sjela u autobus. Put nije bio dug.

Zapravo, bio je kratak jer je mnoštvo nasmiješenih lica kratilo minute putovanja. Stigli smo. Odsjeli smo u mjestu Lido di Jesolo. Odmah pored našeg hotela nalazila se prekrasna plaža na kojoj smo se kasnije upoznawali. Svi su natjecatelji bili tako pozitivni, sretni i dragi. Svoju hotelsku sobu dijelila sam s tri djevojke iz Srbije. Brzo smo se sprijateljile! Zapravo, bilo je to toliko brzo da smo odmah navečer zajedno išle u šetnju oko hotela. Hrana je potpuno nadmašila moja očekivanja. Lazanje, pašta, pizza... Sve je bilo jako

ukusno i drugačije. Moram priznati da me ta fina hrana dokrajčila i da sam nakon večere odmah legla i zaspala. Drugo jutro poslije doručka spremila sam se, a onda sam odvojila

tako je i izgledala. Nisam se mogla orijentirati jer je sve oko mene bilo primamljivo. Prošla sam Trg sv. Marka, mnoge mostove, ali mi se najviše

svidjela priča o Mostu uzdaha. Po povratku je uslijedilo proglašenje pobjednika. Nisam se brinula jer sam znala da, ako i ne pobijedim, već mi je i ovo iskustvo najveća nagrada koju sam mogla doživjeti. Ponosna sam na sebe jer nosim titulu prve učenice koja se plasirala na europsku razinu međunarodnog natjecanja iz engleskog jezika! Jedna od mojih

Sara sa svojom učiteljicom engleskoga jezika Ivom Kuljiš

nekoliko minuta mira kako bih se pripremila za ono što me očekuje. Naime, uslijedilo je rješavanje testa, put u Veneciju, a navečer proglašenje pobjednika. Puno toga u jednome danu! Ispit je bio poprilično težak, ali prilagođen našem znanju. Imali smo 30 minuta za 30 pitanja. Bila sam dovoljno sigurna i znala sam da, kako god ispadne, ovdje sam s razlogom. U Veneciju smo krenuli autobusom, a kasnije i *vaporettom*. Put je bio ugodan, no već tada je sunce bilo vrlo jako. Venecija je čarobna. Točno onako kako sam ju zamišljala,

cimerica osvojila je prvo mjesto. Bila sam jako zadovoljna jer je to bilo zaslužno i pošteno odrađeno. Ja sam osvojila deveto mjesto. Deveta sam u Europi u konkurenciji 34 učenika... Još uvijek razmišljam o tome i još uvijek ponekad ne vjerujem... Te noći malo sam slabije spavala zbog uzbuđenja koje je ova avantura donijela. Po povratku kući dočekali su me topli komentari koji su me ispunili i koje još uvijek držim u sebi. Ovo putovanje poučilo me mnogim stvarima. Sada jasno znam što osjećam – zahvalnost.

Sara Mehmedović, 6. a

ŠENTENCA MESOPUSTA

KOVITKO OMIKRONIČ

2022. LETA

OŠ ZVONKA CARA CRIKVENICA

Uredili: učenici čakavskih skupina Selce i Crikvenica

Abukat i sudac: Ivan Samsa i onlajneri

Voditeljice: učiteljice Lukrecija Stilin i Marijana Barac Tomić

ABUKAT:

Dragi maškaroni i ovo leto
korona nas prati eto.
Prišlo je vreme ludo
škola je postala čudo.

Sritni smo kad gremo va školu
da ne pratimo onlajn uz kolu.
Mesopuste naš, da l' si kriv ti
da moramo dezinficirat se z vrati.

Maske moramo ko brnjice nosit,
nosi saki tjedan badat, šrafat.
Da ni virus prišal na nas
va igri moramo nač spas.

Učiteljon već isto dosta
virusnog nan ludog gosta.
Virusi dosadni sake fele
nek se više po nami ne sele.

Va školi imamo lipi rezultati
natjecanja naša škola prati.
Sako malo nagrade se slažu
rezultati totu nas ne lažu.

Fanj smo toga delali onlajn
bilo je dosta dela, fanj.
I crtali smo priko ekrana
bila nan je to jača strana.

Molimo staro vreme da nas prati
normalno školovanje da se vrati.
Bezbrizni mi smo đaki
tu lipotu zna baš saki.

Ni povorke nismo imeli
i sajam su nan opet zeli.
Priredbe nan uživo fale
va onlajn su se zapale.

Naš čakavac mali poručuje
stih i za sentencu sastavil lahko.
Nek se njegov glas đacki čuje
čujte i vi tako!

Još jedno leto
va znaku korone je pasalo,
od sakakoveh mjer
normalno živet se ni dalo.

Mesopuste, kriv si
za koronu i ovo ludo stanje.
Kriv si ča je škole bilo
se manje i manje.

Kriv si ča su roditelji
učitelji nan postali.
Oni od izbjegavanj zadać
pravi meštri nastali.

I gugi nan kadgod prolupa
e-dnevnik zmiša, slupa.
Prevoditelj on je pravi
bilješke nan se iskvari.

Roditelji misle da učitelji ponemeli
lude riči va bilješki sreli.
Pisanke A va uskršnja jaja pretvara,
sake bilješke on po svoju stvara.

SUDAC:

Z područne škole Selce stih par
va Šentenci to je velik dar.
Čujmo ča nan poručuju
da si i njih totu čuju.

Va školi je to već znate
odmor glavni dio dana.
Marenda se tad ne gljeda
nogometni teren čeka.

Teču dica, ki će prije
loptu love, gol se smije.
Mali zuje simo-tamo,
„Važno je da gol mi damo!“

Nisu važna slova, broji,
igru sako dite voli.

Zagrljajih se je manje
prvašići to ne vole.
Zbog korone se smo dalje
a dica se grlit žele.

Slova išću se po zraku
njimi knjige niš ne znače.
Meštrica ih napućuje
čitati treba, tu je znanje.

Drugašići, mudre sove,
ne čuje se od njih glasa.
Ma kad uća zapre vrata
od buke tu nima spasa.

Novoga su tek dobili
po svoju ga odgojili.
Sad i stranac ča govori
njemački da baš ne voli.

Vritnjak naprvo za treći
sakin danon se su veći.
Kombinacija je zdrava
zna unaprid svoja prava.

Od čettrašići uče
se gradivo – leto prije
pa na vrime ti nauče
ko gradivo teško in je.

Četrti su već maheri
saki svoju mašu maši.
Za projekti tata-mata
ni onlajn ni in tlaka.

Maske va školu nosimo
od korone se klonimo.
Regiment tiho pivamo
četrtak jedva čekamo.

Kad nismo va školskon điru
pozabimo ča se more.
Pa si skupa va veselju
poletimo prijatelju.

Mantinjada tad se složi
mužikaši mi smo glasni.
Najviše onaj uživa
ki poklopci lipo svira.

DRAGE MAŠKARICE
OVO JE KRAJ,
BUBANJ I MUZIKA
SLOŽNO UDARAJ!!!

DRŽAVNO NATJECANJE LIK 2021./2022.

ČOVJEK KAO ZRCALO SVEMIRA

Naša je škola bila domaćinom Državnog natjecanja – izložbe učenika osnovnih i srednjih škola iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna LIK 2021./2022. Natjecanje je održano u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje, a tema ovogodišnjeg LIK-a bila je istraživačka – ljudsko tijelo. Kako je pojasnila viša savjetnica za likovnu kulturu i likovnu umjetnost Blaga Petreski, ovdje nije riječ o stvaranju završnog umjetničkog djela, već je u prvome planu vizualni učinak koji ima znanstvenu i obrazovnu vrijednost. Fragmenti tijela i njegove mutacije prikaz su suvremenog svijeta koji je podložan promjenama, a čovjek postaje

zrcalo svemira. Najuspješniji učenici cijele Hrvatske napokon su se krajem travnja okupili uživo na trodnevnome druženju u Selcu i Crikvenici. Naša se škola kao škola domaćin uz organizaciju samoga natjecanja pod vodstvom prof. Alison Mavrić pobrinula i za dodatne edukativne sadržaje u suradnji s TZ-om Vinodolske općine. Učenci i njihovi mentori tako su posjetili Grižane i razgledali muzejsku zbirku u Kući Klović o poznatom renesansnom slikaru i minijaturistu Jurju Kloviću. Gosti su iskazali oduševljenje zbirkom kao i stručnim vodstvom slikara Marijana Mavrića. Posljednjega su dana proglašeni najbolji učenici i mentori.

Prije samog proglašenja pobjednika održana je kratka svečana priredba na kojoj su nastupili učenici naše škole. Recitalima, pjesmom i plesom *likovnjacima* su se predstavili Marko Dragičević, Klara Ereiz, Nicole Brnić, Sara Mehmedović, Ira Đerić Hasanac, Klara Šimić te zbor naše škole, a sve pod mentorstvom i budnim okom profesorica Tatjane Veljanovske, Marijane Marić-Tonković i Klaudije Konjević. Sudionici natjecanja dobili su uvid i u rad Učeničke zadruge „Zvončica“ koju vodi učiteljica Anja Kostanjšek Brnić, a predstavljen je i školski list „Zvonko“ pod mentorstvom prof. Sanje Krešić.

Sara Grozdanić, 8. b

ROĐENDANSKI IZAZOV

AVANTURA IZ VISINA

Život je pun avantura koje treba iskusiti, one nas povezuju. To mogu potvrditi naša logopetkinja Antonella Zec te učiteljica u produženome boravku Željka Bogdanović koju smo kao veliku zaljubljenicu u putovanja predstavili u prošlom broju našega „Zvonka“. Uz osmijeh nam govori kako ni ovoga ljeta nije bila kod kuće više od pet-šest dana te da je proputovala gotovo cijelu Europu. Ovoga si je puta učiteljica Željka postavila novi izazov koji je naša logopetkinja oduševljeno prihvatila te su se njih dvije okušale u skakanju padobranom iz plavih visina.

■ Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Željka: U slobodno vrijeme volim šetati, putovati i čitati knjige.

Antonella: Također volim putovati, ali ne putujem onoliko koliko i Željka, više idem avanturistički.

■ Kako ste došle na ideju da skočite iz helikoptera?

Željka: Bio je moj 28. rođendan, a Antonellin dva mjeseca prije pa smo odlučile na taj način proslaviti svoje rođendane.

■ O čemu ste razmišljale dok ste se pripremale za skok?

Antonella: Nije mi ništa bilo u glavi, na početku se helikopter jako tresao, ali bila sam smirena.

Željka: Pozdravljala sam se sa svima, jako sam se bojala.

■ Koja je od vas prva skočila?

Željka: Antonella! Bilo me strah skakati nakon nje, no instruktor me gurnuo.

Antonella: Ja sam skočila prva, plan je bio da Željka skače prva, ali ju je bilo previše strah.

■ Kako ste se osjećale u tom trenutku?

Željka: 30 sekundi slobodnog pada najstravičnije je iskustvo, vrištala sam cijelo vrijeme i htjela sam da čim prije završi.

Antonella: Jako čudan osjećaj, prve tri sekunde su jako neugodne, ali poslije se navikneš. Pejzaž i vožnja padobranom bili su jako lijepi i ugodni.

■ Biste li ponovile ovo iskustvo?

Željka: Ne, nikad više.

Antonella: Da, ovaj put s 4000 metara visine gdje slobodan pad traje jednu minutu.

■ Antonella, s kim ćete onda ponovno u visine?

Antonella: Mislim da ću definitivno ići s nekim s kim sam jako bliska i s nekim tko još nije skakao iz helikoptera.

Korina Starčević, 7. b
Hana Malnar, 7. b

KONAČNO... MATURALAC!

Nakon nekoliko godina odmora ušli smo na teren i poslali koronu na *klu-picu*. Svi su znali da smo opet u igri. Taj veliki maturalac...

Svi mu se vesele već i u nižim razredima jer maturalac je obilježje odrastanja. Svaki pojedinac osjeća da se bliži nešto veliko, surovo, a opet prekrasno i vrlo značajno. Kraj.

Odlazak na ekskurziju bio je rezerviran za travanj, ali pripreme su trajale mnogo duže. Rekla bih da smo ju planirali cijele godine. Bili smo vrlo odgovorni i mudri. Krenuli smo u Dalmaciju s leptirićima u trbuhu. Nitko veseliji od nas! Roditelji su nas pozdravili, poželjeli nam najljepše želje i pustili u vode samostalnosti. Putovali smo uz povremena stajanja. Prva lokacija bio je Sokolarski centar

u Dubravi kod Šibenika. Neki od nas bili su hrabri i asistirali su zabavnome gospodinu koji nas je naučio nešto novo o pticama. Određene informacije samo smo potkrijepili. Pomalo gladni zaputili smo se u Pakovo Selo. Bili smo lijepo dočekan i osjećali smo se kao kod kuće. Imali smo edukativnu šetnju kroz selo i svi smo bili uključeni u program. Za kraj obilaska složno smo zaplesali tek naučene korake. Ručak je bio uistinu ukusan i svatko je mogao pronaći nešto za sebe. Nakratko smo posjetili NP Krka, vozili se brodićem te potrošili novac na prekrasne suvenire. Stigavši u hotel u Vodicama, zvali smo roditelje i raskomotili se. Naš hotel bio je vrlo ugodan. Nakon večere zabavili smo se u disku. Pjesme su bile vesele, a

prostor dojmljiv. Idućega dana rano smo ustali i krenuli u Šibenik. Šetnja gradom bila je zabavna i upečatljiva. Imali smo slobodno vrijeme koje smo iskoristili za fotografranje. Bili smo na otoku Prviću te Prvić Šepurinama. Ondje smo ručali na brodu uz predivan pogled i atmosferu. Memorijalni centar *Faust Vrančić* nazvala bih životom zabavom. Kratko i slatko. Povratak u hotel uslijedio je dosta rano te smo imali slobodno poslijepodne za sebe. Relaksirali smo se u bazenu. Večer je bila rezervirana za ponovno partijanje. Druženje u sobama trajalo je do kasnih sati. Posljednji dan bio je tuga i žalost. Zar već moramo doma? Zašto vrijeme leti? Probudili smo se ranije i spakirali. Trebali smo biti sigurni da ništa nije ostalo.

Nakon doručka napustili smo hotel i zahvalili na svemu. Osoblje je bilo ljubazno i pristojno. Park prirode *Vransko jezero* oduševio nas je opremom i raznolikošću. Osjećala sam se kao u kraljevstvu ptica. Glasno je odzvanjao njihov rajski pjev. Biograd na Moru pravi je morski grad. Podsjetio me je na moju Crikvenicu... Ručali smo u Zadru koji je moj osobni favorit. Grad mi se jako svidio, do tada ga nisam imala prilike toliko detaljno razgledati. Naša vodičica bila je vrlo draga. Muzeji antičkog stakla i iluzija stvarno su nezaboravni. Slobodno vrijeme bilo je slatko uz divne palačinke. Ujedno, to je bila naša zadnja postaja. Vožnja prema Crikvenici i Selcu bila je popraćena umorom. Svi su bili željni sna jer nije lako biti *baraba*. Slušali smo glazbu u mraku i guštali. Neki od nas su i spavali. Ovo iskustvo stvarno je bilo nezaboravno. Urezalo mi se u pamćenje i nikada ga neću zaboraviti. Bila sam pod dojmom idućih nekoliko dana. Bili smo poput obitelji. Jedni drugima bili smo jedino blago, jedina podrška. Svi smo se još više zbližili. Riječima je neopisivo. Postali smo svjesni krune našeg školovanja.

Sara Grozdanić, 8. b

DAN ŠKOLE KONAČNO UŽIVO U ŠKOLI

UČENIK GENERACIJE DINO LUKSETIĆ, DOBITNICA „ZVONA DOBROTE“ SARA MEHMEDOVIĆ

Nakon posljednje dvije godine neokupljanja, nedruženja i držanja razmaka učenici i učitelji OŠ Zvonka Cara konačno su dočekali svoju proslavu Dana škole uživo – licem u lice. Prigoda je to da se škola pokaže javnosti, pohvali svojim uspjesima te da se dodijele nagrade i priznanja. Svečana sjednica započela je priredbom koju je režirala učiteljica Marijana Marić-Tonković. Na školskoj pozornici izmjenjivali su se ples, pjesma, glazba i učeničke recitacije koje su izvodili učenici nižih i viših razreda. Predstavnica Školskog odbora Sanja Krešić je u ime ravnateljice Desiree Pečaver vodila svečanu sjednicu te je zahvalila osnivaču Gradu Crikvenici koji školu prati u materijalnim

troškovima, a lijep primjer uspješne suradnje je i obnovljena školska zgrada.

OŠ Zvonka Cara ove je školske godine bila domaćinom Državnog natjecanja – izložbe osnovnih i srednjih škola iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna te domaćinom Županijske smotre učeničkih zadruga u Rijeci na Korzu. Oboje je tražilo puno dodatnog rada i truda te je posebna zahvala upućena svim učenicima, učiteljima, roditeljima, marljivim Zvončicama, spremnicima, kuharici i kućnom majstoru koji su zajedničkim snagama omogućili ova dva vrlo uspješna i pohvaljena događaja te su doista potvrdili da se „sve može, kad se male ruke slože“. Podijeljene su nagrade učenicima i mentorima koji su ostvarili zapažene

rezultate na županijskim i državnim natjecanjima u znanju i sportu. Zaposlenicima u školstvu Ministarstvo odgoja i obrazovanja svake godine dodjeljuje jubilarne nagrade te su ovom prigodom prozvani „jubilarci“ za 2020., 2021. i 2022. godinu kojima je uručeno cvijeće. Školski odbor OŠ Zvonka Cara već nekoliko godina dodjeljuje nagradu „Zvon dobrote“ učeniku koji se istaknuo osobnim primjerom i koji potiče druge na pozitivno, nenasilno i tolerantno ponašanje. Nakon proči-

tanih prijedloga Školski odbor donio je jednoglasnu odluku da „Zvon dobrote“ primi Sara Mehmedović, učenica 6. a razreda, koju je i njezin razred jednoglasno opisao kao „onu koja inspirira i obogaćuje sve oko sebe“. Uslijedio je najsvečaniji trenutak svečane sjednice – proglašenje učenika generacije. Titulu „najboljeg“ ponio je učenik 8. a razreda Dino Luksetić koji je sve razrede završio s odličnim uspjehom te je u svim razredima imao uzorno vladanje. Njegov ga je razred više puta kandidirao za „Zvon dobrote“ naglašavajući njegovu smirenost, dobrodušnost, pozitivnu energiju i spremnost na pomoć. Ovaj samozatajan i tih, a nadasve pristojan i ljubazan mladić zahvalio je svim svojim učiteljima i učiteljicama na pruženome znanju, pomoći i podršci.

Sanja Krešić, učiteljica hrvatskoga jezika

DOBITNICA „ZVONA DOBROTE“

SARA JE JEDNOSTAVNO POSEBNA!

Velika je i inatljiva snaga mladosti koja BIRA izrastanje, sazrijevanje, napredovanje – putem dobrote. Poznajemo Saru. Lako bi bilo posustati pod teretom „drvlja i kamenja“ koje ti pred noge baca onaj tko bi ti trebao biti najjači oslonac. Lako bi bilo reći „ne mogu“... Ali ne i Sari. Poznajemo njezinu ljubav prema didu i baki, sestri... prema prijateljima.

Njezin 6. a razred jednoglasno ju je odabrao kao svoju kandidatkinju za „Zvon dobrote“, a o njoj kažu sljedeće...

Sara je odlučila, srcem i dušom:

- ♥ razumjeti druge i onda kada nju nitko ne razumije
- ♥ pomagati drugima kada se ne osjećaju dobro i u bilo kojoj situaciji
- ♥ imati najbolje ocjene, redovito pisati zadaće, slušati na satu
- ♥ biti najbolja prijateljica, prijateljica iz snova, uvijek tu za svakoga, brinuti se za sve iz razreda
- ♥ biti raspoložena i kad joj tuga čuči u grudima
- ♥ imati dobra i primjerena rješenja za probleme karakteristične za njezine godine
- ♥ biti otvorena za razgovore
- ♥ biti odgovorna, draga i pažljiva, odlučna, imati svoj stav

Talentirana Sara u slobodno se vrijeme bavi sviranjem i pjevanjem te je ovoga ljeta bila i pobjednicom festivala Neki novi klinci

Sara Mehmedović s razrednicom Alison Mavrić

„SARA... she welcomed me into the class on the first day... she helped me translate the words i don't know... she made me feel safe... she was one of my first friends... if you don't have something to eat – she gives you some of her food...“
(Leah, inojezična učenica)

- ♥ biti oslonac, osoba od povjerenja
- ♥ biti brižna i uzorna
- ♥ nikada o drugome ne govoriti loše
- ♥ biti osoba koja poznaje snagu humora – uvijek nastoji oraspoložiti i nasmijati sve... i jače i slabije od sebe... svoje prijatelje... svoje učitelje... svoju razrednicu
- ♥ biti velika podrška
- ♥ biti poštena, iskrena, jednostavna
- ♥ prihvaćati isprike i molbe kada netko pogriješi u njezinu smjeru
- ♥ ne zamjerati, oprostiti
- ♥ biti zahvalna na svemu
- ♥ ne zahtijevati ništa osim – prijateljstva
- ♥ prevladavati vlastite granice, biti uspješna
- ♥ sve u vezi obaveza pažljivo organizirati i planirati.

Alison Mavrić, razrednica 6. a

RIJEČ RAZREDNICA O UČENIKU GENERACIJE...

Dragi Dino, upoznali smo se u petome razredu na izbornoj nastavi njemačkoga jezika. Odmah sam prepoznala „jezičara“ u tebi, a da ti, uz njemački, engleski i hrvatski jezik, jako dobro „ide“ i sve drugo, uvjerila sam se postavši tvojom razrednicom i učiteljicom hrvatskoga jezika u šestome i sedmome razredu. Ti si uvijek bio onaj učenik u razredu koji je znao odgovor na postavljeno pitanje onda kada ga nitko drugi nije znao... Podignuo bi ruku, stidljivo, pomalo oklijevajući i uvijek s osmijehom na licu te bi nam poluglasno svima otkrio točan odgovor. U sedmome razredu ta se ruka puno hrabrije i češće podizala u zrak, stidljivost je nestala, kao da si postao svjestan da je znanje doista „supermoć“ i da se znanja ne treba stidjeti, znanje je ispravan put...

Drago mi je da sam i ja bila „jedna mala kap“ na tvome putu – putu sazrijevanja.

Razrednica Sanja Krešić

Privilegija i čast mi je, dragi Dino, što sam bila dio tvog odrastanja i školovanja pa makar samo jednu godinu. Ispunili smo ju radošću i simpatijama. Za istaknuti je poseban osjećaj koji Dino širi oko sebe, a to je izuzetna ljubaznost, uvažavanje sugovornika, galantno džentlmen-sko ponašanje koje se danas rijetko viđa, stoga u to ime čestitam roditeljima na primjeru.

Puno je Dinovih manira, ali se svi koji ga poznaju mogu složiti u jednome. Dino je pitom, samozatajan, tih, pristojan i ugodan mladić. Marljiv, pozitivnog duha, toplog osmijeha, uvijek spreman pomoći, ljubazan, tolerantan. Dino jako dobro zna što znači biti uporan, odan, dosljedan, iskren i zato i jest uzoran učenik ove generacije.

Razrednica Marijana Marić-Tonković

Dino Luksetić sa svojim razrednicama

Dino Luksetić
dobitnik je
srebrnjaka
Petar i
Katarina Zrinski
koji dodjeljuje
Grad Crikvenica

Dragi Dino!
„Kreni stazom koje nema.
To će biti tvoja staza.
Tko zna što ti sutra sprema
Taj tvoj put bez putokaza,
Al' znaš: to je tvoja cesta
Što nekamo ipak vodi
I da na njoj nema mjesta
Za drugoga.
Zato brodi!“

Ratko Zvrko, Moja staza

NATJECANJA 2022.

KLOKAN međunarodno natjecanje iz matematike (10 % najbolje plasiranih)

- Matea Gashi, 2. r. PŠ Selce
- Šime Maren Lončarić, 3. r. PŠ Selce
- Filip Kikić, 5. a (najbolji rezultat)
- Leon Ljubobratović, 4. a
- Leona Derossi, 5. b
- Juraj Peričić, 5. b

HIPPO 2. KRUG – međunarodno natjecanje iz engleskog jezika

- Marko Dragičević, 7. a
- Sara Mehmedović, 6. a (plasman u polufinale u Veneciji)
- Kiara Brkljača, 4. b
- Laura Jelena Brozović, 3. b

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

VJERONAČNA OLIMPIJADA

- 20. mjesto ekipno
- Ivana Jakovac, 6. a
- Ira Đerić Hasanac, 6. a
- Sara Mehmedović, 6. a
- Hana Malnar, 7. b
- Patrik Turak, 8. b

Mentorice: vjeroučiteljice
Božana Zečević i Martina Pilić

LIDRANO 2022. (sudjelovanje)

Kategorija – scenski nastup:

- Nicol Brnić, 5. a
- Klara Ereiz, 6. a
- Luce Mudražija, 7. a

Kategorija – literarni radovi:

- Sara Grozdanić, 8. a

Kategorija – novinarski radovi:

- Klara Šimić, 6. b

Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.

LIK – zapaženi radovi

- Ira Đerić Hasanac, 6. a
- Morana Jeličić, 6. b
- Ena Ban, 8. a

Mentorica: Alison Mavrić, prof.

MATEMATIKA

- Filip Kikić, 5. a – 23. mjesto
- Mentorica: Zorica Jovanović, prof.
- Ira Đerić Hasanac, 6. a – 17. mjesto
- Mentorica: Tereza Rukober, prof.

Šahisti državni prvaci, djevojčice odlične četvrtce

HRVATSKI JEZIK

- Klara Ereiz, 7. a – 13. mjesto
 - Luce Mudražija, 7. a – 27. mjesto
- Mentorica: Sanja Krešić, prof.

BIOLOGIJA

- Nika Patačko, 7. a – 10. mjesto
- Elena Kiš, 7. a – 16. mjesto
- Vivian Hope Konatarević, 7. b – 18. mjesto

Mentorica: Ivana Hegedüs Crnčić, dipl. ing.

INFORMATIKA

- Leon Malnar, 7. a – 9. mjesto
- Mentor: Damir Donadić, prof.

GEOGRAFIJA

- Igor Žafaranić, 6. a – 2. mjesto
 - Filip Kikić, 5. a – 4. mjesto
 - Juraj Peričić, 5. b – 6. mjesto
 - Luce Mudražija, 7. a – 7. mjesto
 - Klara Ereiz, 7. a – 15. mjesto
 - Hana Malnar, 7. b – 17. mjesto
- Mentorica: Zineta Džebo, prof.

TEHNIČKA KULTURA

Kategorija – modelarstvo i maketarstvo:

- Leona Derossi, 5. b – 2. mjesto

Kategorija – graditeljstvo:

- Ira Đerić Hasanac, 6. a – 2. mjesto

Kategorija – obrada materijala:

- Hana Malnar, 7. b – 2. mjesto

Kategorija – modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina:

- Ena Ban, 8. a – 2. mjesto

Mentor: Ivo Tkalec, struc. spec. ing. sec.

DRŽAVNA NATJECANJA

Školski list „ZVONKO“ (prijedlog na državnu smotru LIDRANO 2022.)

Glavna urednica: Luce Mudražija, 7. a
Mentorica: Sanja Krešić, prof.

Učenička zadruga „ZVONČICA“
(prijedlog na Državnu smotru)

- Ira Đerić Hasanac, 6. a i Klara Šimić, 6. b

Voditeljica: Anja Kostanjšek Brnić

ŠSK „GLAVOČ“ – KOŠARKA

(dječaci 5. i 6. razred)

Mak Azirović, 5. a, Jakov Barnjak, 6. a, Matej Barnjak, 4. b, Pavle Crnić, 5. a, Filip Kikić, 5. a, Vid Krešić, 6. b, Lucas Latin, 4. a, Filip Malnar, 5. b, Mauro Suden, 6. b, Fran Vuleta, 6. a, Igor Žafaranić, 6. a

1. mjesto na županijskom natjecanju,
1. mjesto na poluzavršnici državnog natjecanja,
3. mjesto u završnici državnog natjecanja

Voditelj: Rešad Mujkanović

Trener: Petar Gračaković

ŠSK „GLAVOČ“ – ŠAH

(djevojčice ekipno)

Ena Ban, 8. a, Hana Malnar, 7. b, Tara Škiljan, 5. a, Leona Vuković, 5. a, Katia Milić, 5. a

1. mjesto na županijskom natjecanju i
4. mjesto na državnom natjecanju

Voditelji: Julijana Plenča i Rešad Mujkanović

ŠSK „GLAVOČ“ – ŠAH

(dječaci ekipno)

Ivano Tomljanović, 7. b, Vid Krešić, 6. b, Ivan Ivančić, 3. b, Filip Malnar, 5. b

1. mjesto na županijskom natjecanju i
1. mjesto na državnom natjecanju

Voditelji: Julijana Plenča i Rešad Mujkanović

Košarkaši osvojili 3. mjesto u završnici državnog natjecanja

TREĆAŠI U SVIJETU LIKOVNIH UMJETNIKA

Sudjelujući u eTwinning projektu *U svijetu likovnih umjetnika 4*, likovna skupina trećeg razreda pod mentorstvom učiteljice Anite Kršul upoznala se s nekim od najvećih velikana svijeta umjetnosti. Tu su se našli slikari zanimljivih stilova poput Pabla Picassa, Romera Britta, Edvarda Muncha, Andyja Warhola te Vasilija Kandinskog. Saznali su zanimljive podatke iz njihovih života, načine njihova stvaranja te su naposljetku crtali i slikali baš po uzoru na njih.

Luce Mudražija, 7. a

„PRVI U DOBROTI – PRVI U PLEMITOSTI“

Učenici 4. b razreda nizom su ekoloških i volonterskih aktivnosti sudjelovali u eTwinning projektu *Živimo zeleno 2* kojim se potiče aktivno sudjelovanje u zajednici.

Povodom obilježavanja Dana kruha i Dana zahvalnosti za plodove zemlje uz pomoć učiteljice Andree Barac pokrenuli su akciju prikupljanja proizvoda za riječku Socijalnu samoposlugu „Kruh sv. Elizabete“ koja je trajala od 11. do 15. listopada 2021. godine. Akcijom je prikupljen velik broj prehrambenih proizvoda i higijenskih potrepština, a naša je škola još jednom potvrdila svoj moto „Prvi u dobroti – prvi u plemenitosti“.

Luce Mudražija, 7. a